

Handelingen 50-51-52
53-54-55-56

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990-1991

Vergaderingen van mei 1991

AANLEG INDUSTRIEZONE LANGSHEEN DE GRENS TUSSEN DE GEMEENTEN
HULDENBERG EN WAVER

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

INTERPELLATIES

KLEIN GEVAARLIJK AFVAL

MOEILIKHEDEN ROND HET DECREET BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN
HET LEEFMILIEU TEGEN DE VERONTREINIGING DOOR MESTSTOFFEN

ONDERTITELING INFORMATIEVE TELEVISIE-PROGRAMMA'S

RECLAME EN SPONSORING OP RADIO EN TELEVISIE

UNIVERSITEITEN IN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

VERDRAG INZAKE DE RECHTEN VAN HET KIND

VLAAMSE ADVIESCOMMISSIE VOOR ZIEKENHUIZEN EN ANDERE VORMEN VAN
MEDISCHE VERZORGING EN BEGELEIDING

VLAAMSE BEGROTINGSCONTROLE

WERKINGSBEGROTING VAN DE VLAAMSE RAAD

Inhoud

Nr. 50 Donderdag 2 mei 1991 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1751

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 1751

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1751

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1751

Beleidsbrieven

Indiening en verwijzing, blz. 1751

Verslagen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1752

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 1752

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1752

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1752

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1752

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 1752

Werkgroep Ruimtelijke Ordening

Samenstelling, blz. 1752

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989

— 441 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1753

Sprekers : de heer J. De Bremeaeker, verslaggever, mevrouw T. Merckx-Van Goey, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1756

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de toekomstige woonbehoefte in Vlaams Brabant, blz. 1756

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck, de heer G. Janzegers, mevrouw A. Duroi-Vanhelmont, de heer Jos Bosmans, Minister L. Waltniel

Interpellatie van de heer J. Devolder tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de problemen binnen de rusthuissector, blz. 1764

Sprekers : de heren J. Devolder, J. Cuyvers, Minister J. Lenssens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1770

Spreker : de heer A. Denys

Bijlagen

Vragen om uitleg

Commissie voor Welzijn en Gezondheid
Vraag om uitleg van de heer E. Van Vaerenbergh aan de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de niet-inwilliging van de aanvraag tot erkenning voor de regio Pajottenland van een dienst voor geestelijke gezondheidszorg door een Pajottenlandse instantie, blz. 1772

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer J. De Bremeaeker aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het al dan niet in voorbereiding zijn van een decreet betreffende de zoetwatervisserij, blz. 1774

Nr. 51 Donderdag 2 mei 1991 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1775

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in gedrang komen van de D. Teniers-tentoonstelling door het tekort aan personeel in het Koninklijk Museum te Antwerpen, blz. 1775

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het beleid ten voordele van de fietsers naar aanleiding van de Week van de fietsers, blz. 1776

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de tegenstrijdige verklaringen van Ministers inzake de aanleg van de TGV, blz. 1778

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over maatregelen ter beveiliging van de tewerkstelling naar aanleiding van de overname van Comelco, blz. 1779

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de subsidies vanwege de Vlaamse Executieve aan IMEC, blz. 1779

Actuele vraag van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het beleid inzake lozingsvergunningen, blz. 1780

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brussels, Aangelegenheden, over de aanwezigheid van dioxyne in het gravel van speelpleinen, blz. 1783

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989

— 441 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1784

Sprekers : de heren G. Annemans, R. Daems

Motie van aanbeveling van de heer A. Kempinaire c.s. tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Vlaamse begrotingscontrole

— 492 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1785

Sprekers : de heren A. Denys, W. De Vlieghe, L. Peeters

Motie van aanbeveling van de heer W. De Vlieghe tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Vlaamse begrotingscontrole

— 493 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1788

Motie van aanbeveling van de heer L. Peeters c.s. tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Vlaamse begrotingscontrole

— 497 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1789

Motie van aanbeveling van de heren Jos Bosmans, A. Schellens, R. Daems, L. Vanhorenbeek en G. Janzegers tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer L. Dierickx gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de aanleg van een nieuwe industriezone langs de grens tussen de gemeenten Huldenberg en Waver

— 494 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1790

Spreker : de heer L. Dierickx

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 18 april 1991 door de heren J. Caudron en J. Timmermans gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, respectievelijk over de selectieve inzameling van Klein Gevaarlijk Afval en over de organisatie van de selectieve inzameling van Klein Gevaarlijk Afval

— 495 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1791

Sprekers : de heren J. Cuyvers, Jos Bosmans

Motie van aanbeveling van mevrouw F. Brepoels en de heren L. Peeters en J. Cuyvers tot besluit van de op 18 april 1991 door mevrouw F. Brepoels gehouden interpellatie tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ondertiteling van informatieve televisieprogramma's

— 496 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1792

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, en de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een exploitatieaanvraag voor het reserve-grindgebied Wateringen-Armenbos. blz. 1793

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, Minister L. Waltiel, Minister N. De Batselier

Actuele interpellatie van de heer W. Luyten tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over geplande manifestaties in scholen van het gemeenschapsonderwijs in Edegem en Kontich, blz. 1796

Sprekers : de heren W. Luyten, H. Coveliers, Minister D. Coens

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de moeilijkheden rond het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, blz. 1800

Sprekers : de heren A. Denys, J. Van Looy, M. Capoen, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans, de heer V. Verberckmoes

Moties van aanbeveling, blz. 1809

Interpellatie van de heer J. Ansoms tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit betreffende het decreet van 21 maart 1990 houdende oprichting van een Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde, blz. 1809

Sprekers : de heren J. Ansoms, Minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1811

Nr. 52

Dinsdag 28 mei 1991
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1813

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1813

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1813

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1813

Verslagen

Indiening, blz. 1813

Jaarverslag

Indiening, blz. 1814

Verzoekschriften

Indiening, blz. 1814

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1815

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1815

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 1815

Rouwhulde, blz. 1815

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 1815

Samenstelling van Commissies, Werkgroep en Adviescomité

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1815

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviescommissie voor ziekenhuizen en andere vormen van medische verzorging en begeleiding

— 486 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1816

Sprekers : mevrouw L. Maximus, verslaggever, de heer W. Peeters, Minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1820

Ontwerp van decreet tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie

Algemene bespreking, blz. 1822

Sprekers : de heer D. Van Mechelen, verslaggever, de heren A. De Beul, A. Denys, E. Van Rompuy, Minister P. Dewael

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1829

Sprekers : de heren D. Van Mechelen, A. Denys

Ontwerp van decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap

— 502 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 15

Voorstel van decreet van de heren J. Ansoms en J. Van Hecke C.S. houdende invoering van de titel van licentiaat of doctoraat in de sociale wetenschappen

— 117 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 3

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier C.S. houdende wijziging van artikel 1, paragraaf 2,2, a) van de wet van 12 augustus 1911 tot toekenning van de rechtspersoonlijkheid aan de „Katholieke Universiteit te Leuven - Université catholique de Louvain”, aan de „Vrije Universiteit Brussel”, aan de „Université libre de Bruxelles”, en waarbij aan de „Katholieke Universiteit te Leuven - Université catholique de Louvain” machtiging wordt verleend een Franstalige en een Nederlandstalige universiteit op te richten

— 169 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier C.S. houdende wijziging van artikel 1, paragraaf 2,2, a) van de wet van 12 augustus 1911 tot toekenning van de rechtspersoonlijkheid aan de „Katholieke Universiteit te Leuven - Université catholique de Louvain”, aan de „Vrije Universiteit Brussel”, aan de „Université libre de Bruxelles”, en waarbij aan de „Katholieke Universiteit te Leuven - Université catholique de Louvain” machtiging wordt verleend een Franstalige en een Nederlandstalige universiteit op te richten

— 170 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer M. Didden houdende wijziging van het koninklijk besluit van 22 april 1985 houdende financiering van een speciaal fonds voor het onderzoek in de universitaire instellingen

— 172 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer P. Van Grembergen houdende oprichting van een leerstoel „Geschiedenis van de Vlaamse Beweging” in het door de Vlaamse Gemeenschap ingericht universitair onderwijs

— 186 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer P. Van Grembergen C.S. houdende oprichting van een bijzondere leerstoel Algemeen-Nederlandse cultuur

— 211 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren E. Baldewijns, C. Moors, E. Vandersmissen en R. Vandekerckhove houdende oprichting van een faculteit toegepaste economische wetenschappen in het Universitair Centrum Limburg

— 231 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren C. Moors, E. Baldewijns, E. Vandersmissen en R. Vandekerckhove houdende uitbreiding op kandidaatsniveau van het Universitair Centrum Limburg

— 235 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw N. Maes houdende oprichting van een leerstoel vrouwengeschiedenis in het door de Vlaamse Gemeenschap ingerichte universitaire onderwijs

— 484 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van bijzonder decreet betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen

— 503 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 1835

Sprekers : de heren Jos Bosmans, verslaggever, R. Van Hooland, verslaggever, Minister D. Coens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1845

Bijlagen

Vragen om uitleg

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer W. Van Durme aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting en aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, betreffende de bescherming van het Krengegebied in het Meetjesland, blz. 1848

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vraag om uitleg van de heer R. Van Hooland aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de netheid van de Vlaamse openbare wegen en het openbaar domein, blz. 1852

Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling

Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer N. De Batselier, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, in verband met de initiatieven die door de Minister werden genomen ter versterking van het Vlaams karakter van Voeren, blz. 1854

Commissie voor Economie, Tewerkstelling en Energie

Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, in verband met de initiatieven die door de Minister werden genomen ter versterking van het Vlaams karakter van Voeren, blz. 1857

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van de heer W. De Vlieghe aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het milieueffectenrapport Afvalverwerking Vlaams Brabant en de door de Vlaamse Executieve ondernomen handelingen ter zake, blz. 1859

Nr. 53 **Dinsdag 28 mei 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1861

Ontwerp van decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap — 502 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 15

Ontwerp van bijzonder decreet betreffende de universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen

— 503 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 8
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1861

Sprekers : de heer C. Moors, mevrouw N. Maes, de heer E. Beysen, Minister D. Coens, de heren M. Van

Peel, E. Baldewijns, W. Van Durme, R. Van Hooland, Minister D. Coens, de heren J. Geysels, J. Loones, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1878

Nr. 54 **Woensdag 29 mei 1991**
Morgenvergadering

Ontwerp van decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap — 502 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 15

Ontwerp van bijzonder decreet betreffende de universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen

— 503 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 8
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1879

Sprekers : mevrouw N. Maes, de heer C. Moors, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck, Minister D. Coens, de heren M. Olivier, R. Van Hooland, M. Van Peel, R. Deswaene

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1897

Nr. 55 **Woensdag 29 mei 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1899

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1899

Ontwerp van decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap — 502 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 15

Ontwerp van bijzonder decreet betreffende de universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen

— 503 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 8
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1900

Sprekers : de heren M. Didden, G. Janzegers, mevrouw N. Maes, de heren H. Suykerbuyk, J. Geysels, J. De Seranno, Minister D. Coens, E. Beysen, L. Vanhorenbeek, A. Denys, R. Van Hooland, W. Seeuws

Ontwerp van decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap — 502(1990-1991) — Nrs. 1 tot 15

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1914

Sprekers : de heren G. Janzegers, E. Beysen, Minister D. Coens, J. De Seranno, C. Moors

Ontwerp van bijzonder decreet betreffende de universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen — 503 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 8
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1962

Interpellatie (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de stand van zaken betreffende het ERC-project in het kader van de reconversie van Limburg, blz. 1969

Sprekers : Minister L. Waltniel, de heren A. Denys, H. Van Dienderen, L. Dhoore, Minister J. Sauwens, Minister N. De Batselier, Minister T. Kelchtermans, Minister L. Waltniel

Motie van aanbeveling, blz. 1981

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1981

Nr. 56 **Donderdag 30 mei 1991**

Berichten van verhindering, blz. 1983

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer H. De Loor tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de vertraging in de uitbetaling van huisvestingspremies, blz. 1983

Actuele vraag van de heer J. Devolder tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de lozingen door het waterzuiveringsstation Pathoekeweg te Brugge, blz. 1984

Actuele vraag van mevrouw A. Duroi-Vanhelmont tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de aanhoudende reukhinder te Tienen, blz. 1985

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het gebruik van asbestcementbuizen voor drinkwaterleidingen door de Vlaamse Waterleidingsmaatschappijen

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over het gebruik van

asbestcementbuizen voor drinkwaterleidingen, blz. 1985

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het uitblijven van de studie-opdracht inzake het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen, blz. 1987

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de moeilijkheden betreffende de BRT-berichtgeving in de jaren '80, blz. 1988

Actuele vraag van de heer M. Bartholomeussen tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de vestiging van een fusiekliniek door VZW KLINA ten noorden van Antwerpen

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de herziening van de vestigingsplaats van een fusiekliniek ten noorden van Antwerpen, blz. 1989

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de organisatie van examens via de centrale examencommissie voor kandidaat-licentiaten handelswetenschappen, blz. 1991

Actuele vraag van mevrouw N. Maes tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het uitblijven van de benoeming van een opdrachthouder voor emancipatiezaken in de diensten van de Vlaamse Executieve, blz. 1991

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de aanstelling van gemeentelijke ombudsmannen, blz. 1992

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het gebruik van gevaarlijk gif voor

rattenverdelging door de Dienst Bruggen en Wegen, blz. 1993

Interpellatie (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer E. Van Rompuy tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de uitvoering van het decreet houdende organisatie en erkenning van lokale radio's en de groeiende etherchaos, blz. 1994

Sprekers : de heer E. Van Rompuy, Minister P. Dewael, de heer H. Van Dienderen

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1997

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviescommissie voor ziekenhuizen en andere vormen van medische verzorging en begeleiding
— 486 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1997

Ontwerp van decreet tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie

— 489 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6
Aangehouden stemmen, blz. 1998
Hoofdelijke stemming, blz. 1999

Ontwerp van decreet betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap
— 502 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 15

Aangehouden stemmen, blz. 2001

Sprekers : de heren J. de Seranno, A. Denys, Minister D. Coens, de heren G. Janzegers, W. Van Durme, G. Verhaegen, C. Moors

Hoofdelijke stemming, blz. 2025

Sprekers : de heren L. Hancké, G. Janzegers, E. Beysen, C. Moors, G. Annemans, R. Van Hooland

Ontwerp van bijzonder decreet betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen

— 503 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmen, blz. 2029

Sprekers : de heren E. Beysen, G. Janzegers, G. Verhaegen

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 2 mei 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de moeilijkheden rond het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 504 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2038

Spreker : de heer J. Timmermans

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 2 mei 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de moeilijkheden rond het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 504 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2039

Spreker : de heer J. Cuyvers

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2040

51e vergadering

Donderdag 2 mei 1991
Middagvergadering

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.00 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

A. Op 't Eynde ; gezondheidsredenen.

J. Caudron ; buitenslands.

E. De Groot, P. Deprez, F. Vermeiren ; ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in het gedrang komen van de D. Teniers-tentoonstelling door het tekort aan personeel in het Koninklijk Museum te Antwerpen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Dewael, Gemeen-

schapsminister van Cultuur, over het in het gedrang komen van de D. Teniers-tentoonstelling door het tekort aan personeel in het Koninklijk Museum te Antwerpen

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, op 11 mei 1991 zal een belangrijke internationale tentoonstelling worden geopend in het Koninklijk Museum te Antwerpen, met name de eerste en enige internationale retrospectieve David Teniers.

Precies op die dag wordt door het personeel een staking georganiseerd. Dat houdt in dat deze belangrijke tentoonstelling ingevolge een tekort aan personeel in het Koninklijk Museum te Antwerpen in het gedrang komt. Immers, deze staking werd aangekondigd en gaat uit van het bewakingspersoneel.

De reden waarom ik deze vraag stel ligt niet uitsluitend in het feit dat dergelijke zaken zich thans aankondigen, maar omdat in het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen het personeelsprobleem reeds maanden aansleept.

Mijnheer de Minister, wanneer een aantal inzenders van buitenlandse werken zullen vernemen dat de bewaking niet wordt verzekerd, zullen zij deze werken terugnemen. Bijgevolg zal dit belangrijk gebeuren niet kunnen van start gaan.

Aangezien wij reeds maanden met

het personeelsprobleem worden geconfronteerd denk ik dat het past van deze omstandigheid — de aanzegging van de staking op 11 mei werd op een goed ogenblik bepaald — gebruik te maken om dit probleem te regelen. Ik hoop dat u zich niet zal beperken tot het vermelden van uw gesprekken met de begrotingsdiensten, met de diensten van openbaar ambt, enzovoort. Ik hoop dat u ons gelet op deze situatie meer zal zeggen en dat dit reeds lang aanslepend probleem spoedig en op afdoende wijze wordt opgelost.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het personeelsprobleem in het KMSK te Antwerpen is mij goed bekend.

Het totale personeelsbestand van deze buitendienst, van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap omvat 83 eenheden, waarvan 57 eenheden werklieden-suppooten zijn met ongeveer 17 vacatures.

In het verleden heb ik herhaaldelijk op een oplossing voor dit probleem — ik hoop dat u mij deze opmerkingen niet kwalijk neemt, maar ook ik moet de procedures van de Vlaamse Executieve respecteren — bij de Begrotingsminister en bij de Minister van Openbaar Ambt aangedrongen. Telkens werd gesteld dat dit probleem zal worden geregeld op het ogenblik dat het ganse personeelskader van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op punt zal staan en in overeenstemming met de herstruc-

Dewael

turering voorzien in het decreet op het bestuurlijk beleid.

Hoe dan ook, de situatie is vrij accuut : het vervangen van zeventien suppoosten is geen kleinigheid. Ik heb ingestemd met een voorstel van mijn administratie om zeventien contractuelen voor de duur van één jaar aan te werven — aangezien de definitieve aanwervingsprocedures te laat werden gestart — op voorwaarde dat de Ministers van Openbaar Ambt en Begroting hun akkoord daarmee betuigden. Ik heb zopas vernomen dat de Minister van Openbaar Ambt op 10 april jongstleden zijn toestemming daartoe heeft verleend.

Het tekort aan personeel in het KMSK en het absenteïsme worden veroorzaakt door de slechte bezoldiging zodat pas aangeworven jongeren vlug naar een andere job uitkijken.

Mijnheer Suykerbuyk, ik meen dat ik binnen de marge van mijn bevoegdheden gedaan heb wat moest.

De Voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de Minister, ik twijfel er niet aan dat u het nodige hebt gedaan en neem het u zeker niet kwalijk dat u de administratieve wegen moet volgen. Toch herhaal ik mijn vraag of u geen speciale maatregelen — hoe verdienstelijk werk u tot nu toe ook geleverd hebt — zal nemen om dit probleem te verhelpen, want anders zal het internationaal gebeuren op 11 mei de mist ingaan. Vandaar dat ik er bij u op aandrang om meer te doen, hoe verdienstelijk uw huidige werkwijze ook moge zijn.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael : Mijnheer Suykerbuyk, op 10 april heeft, zoals ik zei, Minister Van den Bossche zijn akkoord betuigd om de normale aanwervingsprocedure via het Vast Wervingssecretariaat in gang te zetten. Ik geef toe dat dit zeer laat is, maar de Vlaamse Executieve gaf er de voorkeur aan om de globale structuur van

de Vlaamse administratie af te wachten.

Ik heb u reeds meegedeeld dat ik akkoord ging met het voorstel van mijn administratie om zeventien contractuelen op zeer korte termijn aan te werven, waarvoor eveneens de instemming van de departementen Openbaar Ambt en Begroting nodig zijn. Ik zal het er met mijn collega van Begroting, die naast mij zit, over hebben.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het beleid ten voordele van de fietsers naar aanleiding van de Week van de fietsers

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dienderen tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het beleid ten voordele van de fietsers naar aanleiding van de Week van de fietsers.

De heer Van Dienderen heeft het woord.

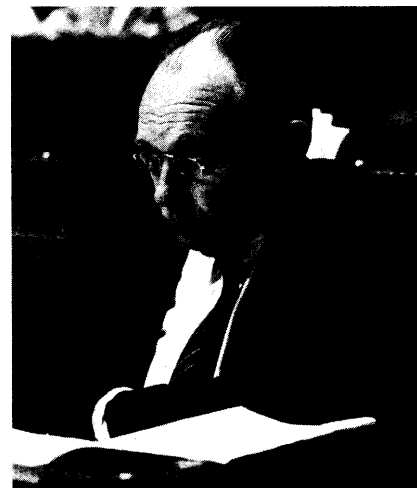
De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, wij staan aan het begin van de Week van de fietser. Dit goed initiatief moet ertoe bijdragen dat voor korte verplaatsingen meer een milieuvriendelijk vervoermiddel wordt gebruikt en niet de auto. De beste propaganda voor dit milieuvriendelijk vervoermiddel is een beleid gericht op een aantrekkelijke infrastructuur.

Ik weet dat de Minister de jongste jaren het budget voor fietspaden heeft opgetrokken. Nochtans beschikken de meeste gewestwegen nog niet over een veilig fietspad. Onderzoeken wij concreet de reeds genomen initiatieven ter zake, dan moeten wij vaststellen dat de kwaliteit van de fietspaden dikwijls niet toerei-

kend is. Zo heeft men bij de renovatie van de grote steenweg in Antwerpen een fietspad, maar tegelijk ook grote cirkels aangelegd zodanig dat auto's aan tamelijk hoge snelheid de zijstraten nog kunnen inschieten. Op andere plaatsen laat men nog altijd het fietspad naar de zijstraat toe afwijken in plaats van omgekeerd zodanig dat er door een aanliggend fietspad oogcontact is tussen de fietser en de automobilist. Ik vraag mij af of u wel voldoende inspanningen levert om uw ingenieurs bewust te maken van deze kwalitatieve problemen ?

In uw Verkeers- en Vervoerplan spreekt u zich uit — wij steunen u daarin — voor de wenselijkheid van fietsroutes naar onze grote centra. Als wij echter nakijken wat op dat niveau werd gerealiseerd, dan stellen wij vast dat er, in de drie jaar waarin u daarvoor verantwoordelijk is, niet zoveel werd gedaan.

Ik kom aan mijn laatste concrete vraag. Waarom wordt bij de laatste verbinding tussen de Linkeroever en Antwerpen stad niet meteen het revolutionaire principe van de fiets op

CVP-Senator H. Suykerbuyk, Ondervoorzitter van de Raad, interpeleerde Gemeenschapsminister van Cultuur P. Dewael (PW) over het in gedrang komen van de D. Teniers-tentoonstelling in het KMSK te Antwerpen wegens een tekort aan personeel

Sauwens

de tram ingevoerd ? Op die manier zouden de mensen van de Linkeroever met de tram naar de stad kunnen komen en daar met de fiets hun boodschappen, over het hele stadscentrum verspreid, kunnen doen. Waarom begint u er niet aan om die combinatie van openbaar vervoer en fiets mogelijk te maken ? Dat hoeft niet ineens te gebeuren. Niet alle bussen en trams kunnen ineens worden aangepast. Laat er ons toch mee beginnen zodat dit principe mogelijk wordt. Als u die combinatie toelaat, als het overstappen tussen bus en tram wordt vergemakkelijkt, zullen een groot aantal verplaatsingen met de fiets kunnen gebeuren. Het zal dan misschien niet nodig zijn om een week van de fiets te organiseren omdat de infrastructuur zo uitnodigend zal zijn dat er geen behoefte meer is aan propaganda.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zal op de drie vragen van collega Van Dienderen antwoorden.

Ten eerste, het is duidelijk dat wij in die twee jaar, en niet drie jaar zoals u zegt, reeds heel wat in beweging hebben gebracht en meer fietsvriendelijk ke uitrusting in de verkeersinfrastructuur hebben ingevoerd. Ik vestig uw aandacht op het wegenbeleid waar de kredieten voor de aanleg van fietspaden en aanliggende beveiligende fietsstroken tot meer dan 1 miljard in het fietsprogramma voor 1991 zijn opgetrokken. Inderdaad, ik heb het laten nakijken. In de eerste kwartaal-schijf van ons investeringsprogramma is 1,3 miljard aan wegeaanleg besteed. Daarvan is 190 miljoen, zijnde 15 ten honderd, rechtstreeks naar investeringen inzake fietspaden gegaan. Daarbij is er een belangrijke verschuiving naar verkeersveiligheid, de doortochtproblematiek, de herinrichting en de beveiliging van kruispunten, de herinrichting van ons wegnet dat in het algemeen in het voordeel van de zwakkere weggebruiker gebeurt, en dus ook, indien men dat zou ventileren, in belangrijke mate naar de fietser gaat.

Een ander gegeven is dat wij in de loop van de volgende weken enkele honderden kilometers nieuwe jaagpaden ter beschikking kunnen stellen en voor de fietsers vrijmaken. Deze jaagpaden langsheen rivieren en kanalen waren voorheen ofwel verboden voor fietsers ofwel niet uitgerust of niet met elkaar verbonden. Langs deze jaagpaden kunnen autovrije fietsroutes worden aangelegd. Ik meen dat dit een belangrijk gegeven is.

U hebt gelijk wanneer u zegt, zeker indien u een vergelijking maakt met Nederland, dat er een achterstand is in de uitbouw van het fietspadennet. Wij zullen daar de volgende jaren, door de lintbebouwing langsheen onze wegen, nog zwaar door worden gehypothekeerd. Onteigeningen voor fietspaden zijn zeer duur, soms dubbel zo duur als de aanleg van het fietspad zelf. Wij zullen dit programma op een objectieve basis voortzetten en niet hier en daar twee kilometer aanleggen. Op wetenschappelijke basis en na een grondige analyse zullen wij doelbewust in iedere provincie een net van fietspaden aanleggen vertrekkend, stervormig, vanuit de centra van de kleinere en grotere steden die een zeer belangrijk hinterland van 10 à 15 kilometer vormen en waar uitzonderlijk veel, dat blijkt uit studies in het kader van het Verkeers- en Vervoerplan, fietsverkeer voor de woon-werk- of woon-schoolverplaatsing is. In een tweede fase zullen die stervormig aangelegde fietspaden met elkaar worden verbonden.

Wat de situatie van Antwerpen betreft, kan ik mededelen dat op de begroting een bedrag van 150 miljoen frank is uitgetrokken voor de verbetering van de verkeerssituatie op de invalswegen naar de Antwerpse agglomeratie. Een studiegroep moet concrete kleinschalige ingrepen helpen realiseren in de loop van de volgende maanden.

In april vorig jaar heb ik de opdracht gegeven na te gaan of het mogelijk is een dubbelrichtingsfietspad met een breedte van 1,75 meter aan te leggen langs één zijde van de weg. Het is de bedoeling de onteigeningskosten te drukken om aldus met de

beperkte budgettaire middelen waarover wij beschikken, toch de uitvoering van het programma te kunnen versnellen. De aanleg van 1 kilometer fietspad kost ongeveer 3 miljoen terwijl voor de onteigening ook vaak 2 tot 3 miljoen betaald moet worden. Als wij het tempo van de toename van de budgettaire middelen blijven volgen, zullen wij er nooit in slagen onze achterstand in te lopen. De aanleg van een fietspad achter de bomen langs beide zijden van de weg is uiteraard te verkiezen. Onze Vlaamse tuinkabouters zijn echter zeer duur. Wanneer langs één zijde van de weg een tweerichtingsfietspad wordt aangelegd, kunnen wij toch reeds in zekere mate in de behoeften voorzien.

Ik heb ook de opdracht gegeven om in elke provincie 100 kilometer wegen aan te passen met het oog op de bescherming van de fietser, door het versmallen van de rijvakken. Volgens de technici verdient het aanbeveling de wegen aan te passen aan de maximum snelheid die er wordt opgelegd. Om in de 60-kilometerszones — die binnenkort wellicht 50-kilometerzones zullen worden — de snelheid effectief af te remmen, moeten de rijvakken versmald worden tot 3 meter. Zoals u weet kan een vrachtwagen 2,50 meter breed zijn. Wanneer twee vrachtwagens elkaar moeten kruisen, zullen zij uit zelfbeveiliging, automatisch hun snelheid verminderen. Door het terugbrengen van drie rijvakken tot twee, komt er ruimte vrij voor de verbreding van de fietspaden en met grondmarkering kan een veiligheidszone worden afgebakend tussen autoweg en fietspad.

Tot zover de maatregelen die op korte termijn de grote nood moeten opvangen. Ik ga er ook mee akkoord dat voor inspanningen op langere termijn meer budgettaire middelen moeten worden vrijgemaakt.

De Voorzitter : Dames en heren, mag ik u doen opmerken dat de vraag van de heer Van Dienderen in feite niet als een actuele vraag kan worden beschouwd ? Aangezien het antwoord op deze vraag vooral van technische aard is, kan die vraag beter in de Commissie worden gesteld.

Voorzitter

Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de tegenstrijdige verklaringen van Ministers inzake de aanleg van de TGV

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Janzegers tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de tegenstrijdige verklaringen van Ministers inzake de aanleg van de TGV.

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, Minister Dehaene heeft zondagavond in het programma Controverses op RTL verklaard dat de Gewesten vóór het verlof een definitieve beslissing moeten nemen inzake de TGV en dit om verschillende redenen.

Een eerste argument is dat Frankrijk zou overwegen het TGV-traject via Straatsburg aan te leggen, zodat ons land buiten het traject zou vallen. Ik veronderstel dat heel wat mensen daar niet wakker van zullen liggen, wel integendeel.

Een tweede argument is dat het de hoogste tijd wordt dat de bevolking duidelijk wordt ingelicht omtrent de onteigeningen die met de aanleg van het traject zullen gepaard gaan. Deze kwestie sleept inderdaad reeds al te lang aan. Ik weet waarover ik spreek want mijn streek zal zeer zwaar getroffen worden indien de TGV er werkelijk komt.

Amper een paar dagen later relateert Minister Waltniel die verklaringen van Minister Dehaene. Hij verklaart namelijk dat de gewestplannen nog moeten worden gewijzigd, dat de procedure nog volop aan de gang is en dat de Vlaamse Executieve pas

kan beslissen na een debat in de Vlaamse Raad. Minister Waltniel denkt niet dat die beslissing nog voor het reces kan vallen. Hij verwacht die pas ten vroegste in oktober of november. Die schijnbaar tegenstrijdige verklaringen van Minister Dehaene en Minister Waltniel hebben de onzekerheid bij de bevolking nog doen toenemen.

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, wat is de houding van de Vlaamse Executieve ter zake ? Welke timing hebt u voor ogen voor de herziening van het gewestplan, het debat in de Vlaamse Raad, de uiteindelijke beslissing over de participatie aan het TGV-project die, zoals u altijd zeer duidelijk hebt gezegd tot de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve behoort ?

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik wens niet in te gaan op de verklaringen van de nationale Minister van Verkeerswezen en van de Vlaamse Minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. Ik wil bij deze gelegenheid de Raad alleen herinneren aan de standpunten die wij ter zake hebben ingenomen.

Vorig jaar hebben wij op 9 februari de procedure afgesproken die wij zouden volgen voor de wijziging van de gewestplannen om de TGV-werken te kunnen uitvoeren.

Wij zijn toen helemaal ingegaan op de motie goedgekeurd in de Vlaamse Raad. Op grond van die motie moest er een procedure van openbaar onderzoek worden gestart. De adviescomités, de bestendige deputaties en de regionale commissies voor advies zouden een advies geven. Op basis daarvan zou de Executieve een standpunt kunnen innemen dat gevolgd moet worden door een openbaar debat in de Vlaamse Raad wat uiteindelijk de Executieve moet toelaten een definitieve beslissing te nemen. Bouwvergunningen kunnen niet worden afgeleverd zolang de procedure

omtrent de wijziging van het gewestplan niet rond is.

De procedures voor de tracés Noord-Zuid en Oost-West vanuit Brussel of naar Brussel zijn afgewerkt. De gewestplannen voor Halle-Vilvoorde-Mechelen, Tienen-Landen, Sint-Truiden-Tongeren zijn volledig afgehandeld. De adviezen van de regionale commissies voor advies zijn binnengekomen en aan de administratie doorgegeven. Voor Leuven kan bijna hetzelfde worden gezegd, met dien verstande dat er een alternatief was voorgesteld in Bierbeek waardoor de regionale commissie voor advies niet in staat was een advies uit te brengen zolang de plaatselijke besturen, het gemeentebestuur en de bestendige deputatie niet klaar waren met hun raadgevingen. Maar begin juni zou ook dit dossier afgehandeld zijn. Tijdens de vergadering van de Executieve van vorige maandag werd aan de Ministers van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en aan de Minister van Openbare Werken en Verkeer gevraagd een voorstel van procedure in de vergadering van de Executieve van morgen voor te leggen, zodat na een beslissing van de Executieve een openbaar debat in de Vlaamse Raad kan plaatsvinden wat nog een definitieve beslissing vóór het reces mogelijk maakt.

Het is inderdaad zo dat wij op dat stuk duidelijkheid moeten hebben, want de bevolking stelt zich hierover vele vragen. Wij moeten ook de vooropgestelde timing respecteren.

Wat de wijziging van het gewestplan Antwerpen betreft heeft de Regering nog steeds geen beslissing getroffen. Daarvoor wacht men op onderhandelingen met Nederland. Maar, het is duidelijk dat het dossier ook kan worden behandeld volgens de beschreven timing, met uitsluiting van het pakket Noord.

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, ik heb één bijkomende vraag : zal de discussie over de SST dan worden opgesplitst ? Met andere woorden, zal er eerst een beslissing worden genomen over het tracé Oost

Janzegers

naar Duitsland en pas later over het tracé Noord naar Nederland ?

Minister G. Geens : Wij kunnen een beslissing nemen zonder dat het dossier Noord, Brussel-Antwerpen, is ingediend.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over maatregelen ter beveiliging van de tewerkstelling naar aanleiding van de overname van Comelco

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Roo tot de heer De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over maatregelen ter beveiliging van de tewerkstelling naar aanleiding van de overname van Comelco.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, zopas werd de grootste Belgische zuivelonderneming, Comelco, overgenomen door de Nederlandse zuivelgroep Campina. Daar zouden ruim 1.500 werknemers bij betrokken zijn in verschillende vestigingen, waarvan de voornaamste zijn : Aalter, Sleidinge, Oedelem, Rotselaar, Passendale, Grimbergen en Aalst.

Bij de werknemers heerst over hun toekomst, vooral inzake het behoud van hun tewerkstelling, grote onrust, vooral omdat de overname louter is gebeurd door de verkoop van de aandelen van de Belgische aandeelhouders, zonder voorafgaande raadpleging van de ondernemingsraad.

Mijnheer de Minister, mijn vragen zijn de volgende :

Ten eerste, was u op de hoogte van deze plannen van overname ?

Ten tweede, vreest u niet dat er zich nog gelijkwaardige fenomenen zullen voordoen in het kader van de Europese eenmaking ?

Ten derde, hebt u een zicht op het bedrag dat de vroegere Belgische aandeelhouders hadden ontvangen als steun van de Europese Gemeenschap ?

Ten vierde, is het mogelijk maatregelen te nemen, en zo ja, welke ter beveiliging van de tewerkstelling van de werknemers van de groep Comelco, nu overgenomen door Campina ?

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik kan aan de heer De Roo antwoorden dat de zuivelsector wordt beheerst door de Europese richtlijn van 1987, hetgeen betekent dat geen enkele steun aan deze sector mag worden toegekend, tenzij er geen enkele vorm van capaciteitsuitbreiding mee gepaard gaat.

Alleen de Belgian Cheesemakers Company, één van de groepen die bij het probleem betrokken zijn, heeft in oktober 1990 zowel van mij als van de Europese Gemeenschap een beperkte steun toegezegd gekregen. Zij heeft die steun nog niet ontvangen, omdat daartoe een dertigtal bijkomende werknemers moesten worden aangeworven.

De groep Comelco is via allerlei acquisities en overnamen groot geworden en nu wordt de overnemer zelf overgenomen. De tussenkomstmogelijkheid van de overheid, waarvan wij mogen verwachten dat het de komende maanden nog dikwijls zal gebeuren, lijkt zeer beperkt te zijn, zeker bij een behandeling door de Europese richtlijn, zoals voor de zuivelsector het geval is.

Er werd aan dit bedrijf geen echte steun toegemeten, zoals de richtlijn voorschrijft. Ik kan u bevestigen dat de ondernemingsraad niet werd geïnformeerd. Door artikel 36 van de wet van 30 december 1970 op de economische expansie is dit bedrijf gehou-

den mij in te lichten over de verhandeling van aandelen als dit meer dan één derde van het kapitaal betreft of indien het eigen vermogen hoger is dan 100 miljoen. Dit is zo in dit bedrijf. Het bedrijf heeft echter nagelaten mij op voorhand te informeren.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de subsidies vanwege de Vlaamse Executieve aan IMEC

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Daems tot de heer De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de subsidies vanwege de Vlaamse Executieve aan IMEC.

De heer Daems heeft het woord.

De heer R. Daems (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, sta mij toe een korte vraag te stellen over IMEC. Het Interuniversitair Micro-Electronica Centrum, in 1984 opgericht en in 1988 operationeel geworden, heeft een staatstoelage van ongeveer 700 miljoen, dit om de werking van IMEC toe te laten. In de begroting 1990 was 800 miljoen opgenomen. Ook in de begroting 1991 hebt u, mijnheer de Minister, 800 miljoen ingeschreven.

IMEC werd opgericht met de bedoeling binnen een tijdspanne van vijf jaar zelfbedruipend te zijn. Dit betekent dat de verhouding staatstoelage - privé kapitaal op jaarbasis van 60/40 zou evolueren naar 0/100. Tellende vanaf 1984, het jaar van de oprichting, zijn vijf jaar verstreken. Tellende vanaf 1988, het jaar van het operationeel worden, zitten wij nu in het vierde jaar en is volgend jaar het vijfde jaar.

Daems

Uit persberichten blijkt dat een beleidsplan 1991-1995 is goedgekeurd waarin de verhouding 60/40 - die op termijn naar 0/100 moest evolueren - blijft. Dit staat haaks op uw verklaringen waarin u zegt dat IMEC een paradepaardje is en meer privé kapitaal moet aantrekken omdat op die wijze het relatief belang van de overheidstoelagen kan dalen. Deze uitspraken hebt u onder meer in Trends geciteerd. Uit het beleidsprogramma 1991-1995 blijkt dat de verhouding 60/40 verandert in een verhouding 65/35. Dit wil zeggen dat de staatstoelagen, op relatief gebied, met 5 ten honderd stijgen en op termijn een neiging tot zelfvernietiging vertoont. U doet dus net het tegenovergestelde dan wat bij de oprichting van IMEC de bedoeling was, alsook van uw verklaringen waarbij de staatssubsidies moeten verminderen.

De heer Van Acker, bestuurder van GIMV en IMEC, verklaart dat zij deze subsidies niet hebben gevraagd. Hij weet ook niet waarom de Vlaamse Executieve dat voorstel heeft gedaan want zij hebben dat niet nodig.

Mijn vraag is de volgende. In dezelfde filosofie van de oprichting van IMEC kunnen wij van mening verschillen over de inhoud van haar opdracht, maar wij verschillen niet van mening over het feit dat IMEC op termijn zelfbedruipend moet worden. U doet net het tegenovergestelde en graag vernam ik waarom.

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik kan de heer Daems geruststellen en hem zeggen dat ik nog altijd bij mijn mening blijf dat de verhouding subsidies-eigen inkomsten van het instituut IMEC geleidelijk aan moet worden teruggedrongen. .

Ik ga u zeggen wat de echte beslissing is. Trends is geen staatsblad en ik neem aan dat zij zich kunnen vergissen of zij zich soms niet de moeite getroosten om cijfers te interpreteren.

De richtlijn van 1986-1990 in verband

met IMEC bedroeg een verhouding 60/40. In praktijk was er echter tussen 1984 en 1989 een verhouding van 69 ten honderd subsidies en 31 ten honderd eigen inkomen. De 40 ten honderd werd maar in één jaar bereikt, namelijk in 1985.

Aan de GIMV werd gevraagd een businessplan op te stellen voor 1991-1995. Mijn betrachting was de verhouding subsidies-eigen inkomsten te wijzigen. Ik heb de cijfers 65-35 naar voren gebracht. Dat is al een verbetering tegenover wat er in de praktijk bestaat. Die wijziging is niet voldoende. Daarom werden nog meer toepassingen van mijn beginsel gerealiseerd. De interuniversitaire werking bedroeg in de dotatie van IMEC 5 ten honderd in de periode 1986-1990. In feite moet men van de 69 ten honderd 5 ten honderd aftrekken zodat er 64 ten honderd overblijft onder de vorm van subsidies. Van de 65 ten honderd moet echter geen 5 ten honderd worden afgetrokken, want in het protocol heb ik laten bepalen dat de interuniversitaire activiteit geen 5 ten honderd maar 10 ten honderd draagt.

Mijnheer Daems, de subsidies zijn bijgevolg gedaald tot 55 ten honderd. Ik hoop dat dit veel van uw zorgen wegneemt. Het geeft duidelijk aan dat de verhouding van 64-36 naar 55-45 wordt vooropgezet.

De Voorzitter : De heer Daems heeft het woord.

De heer R. Daems : Mijnheer de Voorzitter, de Minister heeft voor die vijf jaar een verhouding 65-35 vastgelegd, al is dit gebeurd via een bepaalde berekening, namelijk 55-10-35. De oorspronkelijke bedoeling was dat IMEC zelfbedruipend zou zijn. Deze instelling werd opgericht in 1984 en, hoewel ik over geen details beschik, is dit nog zeker niet het geval. Graag kreeg ik trouwens van de Minister wat meer cijfergegevens over IMEC.

Als ik het goed heb begrepen zal de overheidsinspanning, universiteiten niet inbegrepen, nog altijd 55 ten honderd bedragen, wat toch wel zeer veel afwijkt van het streefdoel zelfbe-

druipend te zijn. Ik stel dus vast dat de termijn van 5 jaar om dit te verwezenlijken, niet werd gehaald.

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de Voorzitter, het onderzoek heeft uitgewezen dat IMEC hoegenaamd niet zelfbedruipend kan werken. Dit is het gevolg van het soort van instelling, die in dit geval op wereldvlak werkt. Het spreekt vanzelf dat een dergelijke instelling op 10 jaar tijd niet zelfbedruipend kan worden gemaakt. Ik streef ernaar de toelagen geleidelijk te verminderen. Er zijn nu financiële penaliserings voorzien indien de vooropgezette cijfers niet worden gehaald. De bedragen werden vastgelegd als zijnde maxima en nieuwe studies van de GIMV kunnen eventueel aantonen dat de cijfers omlaag moeten. In absolute termen groeit dus de dotatie omdat er een indexering wordt toegepast.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het beleid inzake lozingsvergunningen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Gryp tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het beleid inzake lozingsvergunningen.

De heer Gryp heeft het woord.

De heer E. Gryp (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik zal eerst de feiten op een rijtje zetten. Eerste fase : op 6 maart 1991 stel ik hier aan de Minister een vraag in verband met het overmatig lozen van polycyclische aromatische koolwaterstoffen, de fameuze PAK's, in het kanaal Gent-Terneuzen door de firma SOPAR in Zelzate, naar aanleiding van

Gryp

een proces in kortgeding dat werd ingespannen door vier Nederlandse milieuverenigingen tegen het bedrijf.

In zijn antwoord heeft de Minister mij verzekerd dat er niets aan de hand was, dat het water niet is verontreinigd, de immissienorm van 0,1 microgram per liter wordt nageleefd en zijn diensten geen enkele overtreding hebben kunnen vaststellen.

Tweede fase : Op 8 maart 1991 komen, door een gunstige groene wind uit Nederland, de minuten van het proces bij mij terecht. Ik citeer daaruit : Ten eerste, het bedrijf SOPAR heeft niet de minste moeite om te erkennen dat zij aanzienlijke hoeveelheden PAK's lozen in het kanaal Gent-Terneuzen. Ten tweede, er wordt onmiddellijk aan toegevoegd dat dit mag op basis van een lozingsvergunning uitgereikt in augustus 1990. Die datum is heel belangrijk, want sinds 1990 is de Europese norm van 0,1 microgram per liter voor het eerst eindelijk van toepassing in België. Er staat zwart op wit in de minuten van de rechtbank dat 30 microgram mag worden geloosd.

Vervolgens stipuleren de minuten van dat kort geding dat de rechter van oordeel is dat het bedrijf onmogelijk kan worden veroordeeld, omdat in tegenstelling met wat de Minister aankondigde in zijn MINA-plan 2000, met name dat Vlaanderen eindelijk de internationale norm van 0,1 microgram zal eerbiedigen, de Vlaamse overheid een vergunning heeft toegekend waardoor het bedrijf die norm 300 maal mag overschrijden.

De derde fase — en ik maak hier geen allusie op bestaande droevige toestanden op een ander vlak — is de klap op de vuurpijl. Aangezien door het bedrijf steeds werd beweerd dat de gegevens waarop de milieuverenigingen zich steunden om bij de rechtbank een klacht in te dienen dateerden van vóór het in gebruik nemen van de zuiveringsinstallaties, nam de Nederlandse Stichting Rijnwater in januari 1990 het initiatief stalen te nemen die zij aan een erkend Nederlands laboratorium voor

analyse toevertrouwen. Uit deze onderzoeken bleek dat het ene staal een PAX-concentratie van 5600 microgram per liter en het andere van 7.300 microgram per liter bevatten. Dat betekent dus dat de norm tussen de 56.000 en 73.000 keer werd overschreden. Ik kan u deze gegevens bezorgen.

In dit verband wens ik drie vragen te stellen.

Ten eerste, hoe kan de Minister verklaren dat zijn diensten nooit een overtreding konden vaststellen, terwijl de eerste de beste monsternamen een dergelijke overtreding op een zo zwakke vergunning aantoonde ?

Ten tweede, hoe is het mogelijk dat, op het ogenblik dat de Minister besliste door zijn MINA-plan 2000 de internationaal geldende normen te laten toepassen, zijn diensten — de Waterzuiveringsmaatschappij — aan een bedrijf dat in het verleden tot zevenmaal toe voor illegale lozingen werd veroordeeld — de laatste veroordeling dateert van 1 maart 1991 door de correctionele rechtbank van Gent — een vergunning uitreiken waardoor het ongecontroleerd zwarte-lijst-stoffen mag lozen ?

Ten derde, hoe verklaart de Minister dat hij op 6 maart 1991 in antwoord op een vraag de Vlaamse Raad heeft voorgelogen door te stellen dat er niets aan de hand was ; dat de norm werd gerespecteerd en dat de proceswaters niet worden verontreinigd ?

Mijnheer de Minister, het wordt tijd dat u de conclusies trekt uit dit demagogisch, bedrieglijk en leugenachtig beleid.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik maak dankbaar gebruik van de ruimere interpretatie van het bureau van de Vlaamse Raad waardoor het de bevoegde Minister is toegelaten bij technische vragen gebruik te maken van enkele nota's. Vermits de zwaarwichtigheid van een aantal verklaringen met betrekking tot dit soort betwiste dossiers niet kan worden be-

twist, begrijp ik de opgewondenheid van de heer Gryp die meent uit het Beknopt Verslag een aantal tegenstrijdigheden te kunnen afleiden.

Laat mij eerst en vooral ingaan op de verwijzing naar mijn antwoord van 6 maart 1991 op de actuele vraag die u toen heeft gesteld. Volgens de voorlopige notulering in het Beknopt Verslag zou ik hebben geantwoord dat de sectoriële lozingsnorm voor polycyclische aromatische koolwaterstoffen 0,56 microgram per liter bedraagt en dat de emissienorm — hierover gaat het — 0,1 microgram bedraagt. U zal kunnen opmerken dat er in het aldus weergegeven antwoord enige tegenstrijdigheid is : er wordt immers eerst een sectoriële lozingsnorm geciteerd, zijnde duidelijk een emissienorm, en vervolgens wordt nogmaals een emissienorm geciteerd maar dan met een andere waarde en uitgedrukt in een verkeerde eenheid, met name microgram in plaats van microgram per liter.

In het tweede geval handelde het duidelijk over een immissienorm. Ik beweert niet dat ik niet emissienorm heb gezegd ; ik neem aan dat de intonatie van die aard is dat in het Beknopt Verslag emissie kan genoteerd zijn. Het kan ook dat ik emissie heb uitgesproken ; het ligt trouwens zeer dicht bij mekaar en houdt verband met de techniciteit zelf van het probleem.

Bij grondige lezing van dit antwoord — ik heb tevens het stenografisch verslag gecontroleerd, waarin uitdrukkelijk immissie genoteerd staat — denk ik het voordeel van de twijfel te hebben.

Collega Gryp, ik wil uw vraag aangrijpen om u de juiste toedracht te verduidelijken. In het MINA-beleidsplan, waarnaar u refereert, heb ik trouwens de bijzondere aandacht gevestigd op de verontreiniging van de oppervlaktewateren, in eerste instantie wat de immissienorm betreft. Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 bedraagt de immissienorm voor polycyclische aromatische koolwaterstoffen of PAK's 0,1 microgram per liter.

Om het nog correcter, maar ook noodgedwongen nog technischer te

Gryp

wel merkwaardig voor een Minister van Leefmilieu.

Tenslotte zegt u niet te willen ingaan op een gerechtelijk onderzoek, maar de gerechtelijke uitspraak gaat wel in op uw beleid want het gerecht verschuift zich achter uw beleid om het schuldig bedrijf niet te veroordelen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de aanwezigheid van dioxine in het gravel van speelpleinen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Cuyvers tot de heer Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de aanwezigheid van dioxine in het gravel van speelpleinen.

De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren collega's, zoals wij uit de kranten hebben vernomen, dreigt Vlaanderen te worden opgezadeld met een kiezelrood-of gravelprobleem op speelpleinen en tennisvelden.

Volgens een artikel in Der Spiegel zouden de Hermann Göringwerke in Sauerland een tijd lang kiezelrood hebben geproduceerd, een afvalstof van mijnertsen. Deze afvalstof werd vrij veel verspreid in Duitsland maar ook in Denemarken, Nederland, Frankrijk en België voor de aanleg van speelpleinen en tennisvelden. Wij beschikken over gegevens vanaf 1955 tot 1963, maar dit bedrijfje zou tot 1978 actief zijn geweest. Dit betekent dat vele tonnen van dit materiaal over verschillende landen werden verspreid, zonder echter precies te weten waar.

Thans blijkt dat in deze gravel enorme hoeveelheden dioxine aanwezig zijn, naar het schijnt in een concentratie van duizend maal meer dan in Seveso.

Mijnheer de Voorzitter, mijn vragen aan de Minister bevoegd voor de Volksgezondheid in Vlaanderen zijn de volgende. Denkt u eraan eventueel een inventaris op te maken waar precies in Vlaanderen speelpleinen en tennisvelden met dergelijk materiaal zouden zijn aangelegd ? In deze zaak denk ik vooral aan de volksgezondheid. Men zegt altijd : sporten is gezond en tegen de jeugd wordt gezegd : beweeg je zoveel mogelijk. In dit geval blijkt het toch niet zo onschadelijk te zijn, indien dit op zo'n besmette terreinen gebeurt.

Een tweede vraag die daarmee verband houdt : denkt u, mijnheer de Minister, er eventueel aan over te gaan tot saneringsplannen voor gevaarlijke terreinen.

De Voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, als Gemeenschapsminister van Volksgezondheid denk ik er niet alleen aan, maar ik heb erover nagedacht wanneer ik kennis nam van de betrokken incidenten die u in uw vraag heeft beschreven.

Ten eerste, tot deze middag blijkt uit de contacten die ik had met het kabinet en de administratie van de nationale Staatssecretaris voor Leefmilieu dat in Duitsland in de archieven van het betrokken bedrijf tot dusver geen sporen werden teruggevonden van export in de richting van België. Er wordt echter nog altijd verder gezocht.

Het is natuurlijk een eerste belangrijke vraag te weten of wij ons ongerust moeten maken of niet. Het is juist dat het betrokken bedrijf nog activiteiten zou hebben gehad tot 1968, dus bijna drieëntwintig jaar geleden.

Ondertussen heeft BLOSO het initiatief genomen voor de terreinen die BLOSO zelf heeft aangelegd na te gaan waar de gravel vandaan kwam

en waar de bestellingen van BLOSO destijds werden gedaan. Ook daar wordt een inventaris van gemaakt. Volgens mij is het een goede zaak dat zowel in Duitsland als in Vlaanderen gepoogd wordt inventarissen op te maken.

In de Bondsrepubliek start een wetenschappelijke werkgroep zowel vanuit de federale overheid als vanuit de Länder om na te gaan wat het effect is van dioxine voor de gezondheid van de mens. Dieren zijn nogal gevoelig voor dioxiné, maar het schijnt dat nog heel wat wetenschappelijke studies moeten worden gedaan over het causaal verband tussen aanwezigheid van dioxine in bepaalde stoffen en gezondheidsaspecten voor de mens.

Wij wachten op de inventarissen. Als wij die zullen hebben, zowel van BLOSO als van de Duitse federale Regering, zullen wij uiteraard met de bevoegde Ministers in de Vlaamse Gemeenschap de koppen bij elkaar steken om te zien wat moet worden gedaan.

De Voorzitter : De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers : Mijnheer de Voorzitter, allereerst dank ik de Minister hartelijk voor de zeer spoedige reactie op dat eventueel gevaar voor de volksgezondheid.

Ik verwijs hier nog naar een recent nummer van Der Spiegel waarin staat dat die stof wel degelijk naar België is uitgevoerd.

Ik hoop inderdaad dat de Vlaamse Executieve alles in het werk zal stellen om zo vlug mogelijk een inventaris te krijgen en daarna onmiddellijk saneringsmaatregelen zal treffen.

Als mensen op een dergelijk terrein hebben gespeeld en een wondje hebben opgelopen vergt het zeer veel tijd alvorens dat is genezen.

In het laatste nummer van Der Spiegel staat ook een foto van een tennis-terrein in Duitsland dat wel degelijk tot verboden terrein is verklaard.

Wij moeten deze problemen ernstig

Cuyvers

nemen en ik feliciteer de Minister omdat hij hiermee al bezig is.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989

— 441 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989.

De heer Annemans heeft het woord voor een stemverklaring.

De heer G. Annemans (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, op 18 november 1988, toen er nog helemaal geen sprake was van een abortuswet, heb ik aan de toenmalige Minister van Buitenlandse Zaken, de heer Tindemans, de vraag gesteld hoe ver het stond met de Universele Verklaring van de Rechten van het Kind. Minister Tindemans moest toen naar waarheid antwoorden dat de Conventie van de Rechten van het Kind, die op 20 november 1959 door de algemene vergadering van de Verenigde Naties werd afgekondigd, in haar preambule een verwijzing bevatte naar de noodzaak van een passende wettelijke bescherming van het kind zowel vóór als na de geboorte.

Minister Tindemans diende mij eveneens te melden dat de garantie, om het ongeboren leven in deze conventie van de Rechten van het Kind op te nemen gedurende de procedure, die sinds 1959 in de UNO heeft plaatsgevonden, is weggefallen. Het ongeboren leven viel dus weg.

Tevens moeten wij vaststellen dat ondanks het voorbehoud dat Minister

Tindemans toen in zijn antwoord heeft geformuleerd, in de uiteindelijke conventie, conform de huidige tijdsgeest, de bescherming van het ongeboren leven werd geschrapt.

De geest van die conventie is natuurlijk nobel en wij zijn uiteraard niet gekend tegen alle mogelijke doelen, die door deze conventie zullen worden gediend, maar wij willen door onze onthouding duidelijk en symbolisch weergeven dat wij het een schande vinden dat het ongeboren leven letterlijk en figuurlijk werd geschrapt. Wij menen dat het recht van het ongeboren kind integraal van een dergelijke conventie deel uitmaakt. Wij verwerpen dus de schijnheiligheid, die hier vandaag zal worden opgevoerd, wanneer wij in die context deze conventie, enkel omwille van de reeds gemelde nobele doelen, zouden goedkeuren. Wij zullen ons dus bij de stemming onthouden.

De Voorzitter : De heer Daems heeft het woord.

De heer R. Daems (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, geachte leden van de Executieve, geachte collega's, zoals alle andere fracties zullen wij — met uitzondering van één fractie — unaniem dit ontwerp van decreet tot goedkeuring van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind goedkeuren.

Wij moeten echter vaststellen dat men, terwijl het de Vlaamse Executieve siert dit decreet als een geheel naar voren te brengen, in het nationale Parlement een negatieve klank laat horen. Immers, in de Kamer van Volksvertegenwoordigers hebben wij unaniem het voorstel van resolutie, waarin aan de nationale Regering wordt gevraagd zulks ook te doen, goedgekeurd.

Wij stellen vast dat de Vlaamse Executieve het ter zake beter doet dan de nationale Regering. Nochtans is de meerderheid in beide instellingen ongeveer dezelfde en daarom vragen wij dat zij, die samen met ons dit ontwerp van decreet zullen goedkeuren, er werk zouden van maken door druk uit te oefenen dat het verdrag ook op het andere niveau zou kunnen worden goedgekeurd. (*Applaus bij de PVV*)

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

126 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
124 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Berben P.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bossuyt G.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Buchmann J.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Claes W.
Coens D.
Content W.
Cooreman E.
Coveliers H.
Daems R.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Decoster M.
De Croo H.
De Groot E.
De Loor H.
Deneir A.
Denys A.
De Roo J.
Derycke E.
Desutter M.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.
De Wulf R.
Dhoore L.

Voorzitter

Diden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Garcia R.
Geens G.
Gesquiere M.
Geysels J.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters L.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Bree J.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.

Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen, D.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Vreven A.
Waltniel L.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Dewinter F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer A. Kempinaire c.s. tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Vlaamse begrotingscontrole – 492 (1990-1991) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Kempinaire c.s. tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer Denys gehouden interpellatie tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Vlaamse begrotingscontrole.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, wij stemmen over drie moties van aanbeveling. Deze drie moties hebben één luik met dezelfde betekenis, met name waar wordt gezegd : zich principieel afzetten tegen de Vlaamse Regering in verband met hun houding over de maaltijdcheques. Op dat punt zijn alle moties het eens. Er is evenwel één motie die het bij een principiële afkeuring houdt, met name de motie van AGALEV, die wij zullen goedkeuren, maar deze motie spreekt zich niet uit over de fundamentele vraag van mijn interpellatie, met name op welke wijze het budgettair zal worden vertaald en verrekend wanneer men zich principieel tegen het verder toepassen van de maaltijdcheques opstelt.

Onze motie, dus de motie van de heer Kempinaire, is duidelijk. Wij zeggen dat de Vlaamse Regering dat zelf moet oplossen, de begrotingscontrole - het huiswerk - moet overmaken en de zaak herbekijken. Immers, de begrotingscontrole is voor 1,8 miljard op de verdere toepassing van de maaltijdcheques gebaseerd.

Er is ook een motie van aanbeveling van onze SP-collega Leo Peeters. Deze motie lijkt mij bijzonder gevaarlijk, onduidelijk en verwarrend. Immers, hij vraagt een oplossing te zoeken die budgettair neutraal is ten opzichte van de verschillende Gemeenschappen en Gewesten en waardoor het principe van de maaltijdcheques of aanverwante betalingsmechanismen verdwijnt.

Collega's, als men uitgaat van de stelling dat men een budgettair-neutrale oplossing ten overstaan van de Gemeenschappen en de Gewesten moet zoeken, dan betekent dit dat men in feite nieuwe onderhandelingen voor meer geld, voor meer compensaties met de nationale Regering vraagt. De motie van de heer Leo Peeters is dus een gevaarlijke tekst omdat zij in feite onze anti-wafelijzerresolutie uitholt. Men kan verwijzen naar het krijgen van meer geld, bijvoorbeeld

Denys

het kijk- en luistergeld, en daardoor een politieke deal afsluiten in verband met de afschaffing en het herstel van de wettelijkheid inzake de maaltijdcheques.

Als dat de interpretatie is die men er wil aan geven, dan zullen wij deze motie in geen geval goedkeuren. De motie lijkt mij te verregaand. Wij willen de anti-wafelijzerresolutie niet ondergraven. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer De Vlieghe heeft het woord.

De heer W. De Vlieghe (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, collega's, de Groenen staan volledig achter de motie zoals zij door de heer Kempinaire werd ingediend. Deze motie is mede ondertekend door de fractievoorzitter van AGA-LEV.

Inderdaad, reeds bij de begrotingsbesprekingen hebben wij geargumenteerde dat dit een foute politiek was. Dit mocht nooit in de begroting worden ingeschreven. Wij gaan er dus mee akkoord om in de begrotingsherziening de fout, die enkele maanden geleden werd gemaakt, te herstellen.

Wij hebben wel een tweede motie, die u als een motie van bijkomende orde kunt beschouwen, ingediend. Ik weet wel dat dit volgens ons Reglement niet bestaat. Onze motie sluit de andere echter niet uit, maar is er een zwakkere vorm van. Onze motie bevat de tekst die in de Kamer van Volksvertegenwoordigers door de vertegenwoordigers van alle meerderheidspartijen werd goedgekeurd. Dus, als de motie zoals wij ze hebben geformuleerd, niet door de leden van de CVP, de SP en de Volksunie wordt goedgekeurd, dan stemmen zij in feite tegen een motie die zij in de Kamer van Volksvertegenwoordigers hebben goedgekeurd. Wij zouden dit onbegrijpelijk vinden, vooral omdat in de motie van collega Leo Peeters naar de motie, die in de Kamer werd goedgekeurd, wordt verwezen. Het zwakke punt in die motie is echter

dat alle termijnen worden weggelaten.

Wij zijn er uiteraard niet tegen dat er wordt onderhandeld en dat men een min of meer communautair conflict door bespreking tracht op te lossen. In die zin kunnen wij ons moeilijk keren tegen de motie van de heer Leo Peeters. Omdat er echter een essentieel element is weggelaten in de tekst die door de verschillende partijen werd goedgekeurd, kunnen wij ze ook niet steunen.

Wij zullen dus de motie van de heer Kempinaire, en uiteraard ook onze eigen motie, steunen. Wij hopen dat onze tekst, die letterlijk dezelfde is als degene die in de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd goedgekeurd, ook hier zal worden aanvaard. Voor de motie van de heer Leo Peeters zullen wij ons onthouden.

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijn motie beoogt de afschaffing van maaltijdcheques en aanverwante betalingsystemen. De oplossing die ik aanreik is tevens budgettair neutraal voor Gemeenschappen en Gewesten. In de tekst van onze motie wordt ook aangedrongen op een overleg tussen Regering en Executieven.

Ik begrijp de heer De Vlieghe niet meer die beweert dat er in deze motie geen sprake meer is van een termijn. Wij verwijzen immers naar de motie goedgekeurd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, waarin aan de nationale Regering maatregelen worden gevraagd binnen een termijn van 12 maanden.

Over de maaltijdcheques is al veel gezegd, zowel in het Parlement als in de media. De heer Denys ziet overal spoken en hij is er wonderwel in geslaagd de stemmingmakerij rond de maaltijdcheques nog te vergroten.

Het systeem van de maaltijdcheques heeft vele nadelen. Reeds geruime

tijd geleden hebben wij voorgesteld om in het kader van de Sociale Zekerheid de vrijstelling van de patronale bijdragen voor de gezondheidszorg tijdelijk vrij te stellen. Als ons voorstel door de meerderheid wordt gevolgd, kunnen we definitief komaf maken met de maaltijdcheques. Hier ligt dus een kans om woorden in daden om te zetten, om een beslissing te nemen die ook door de bevolking wordt gewenst. Ons voorstel is gebaseerd op een noodzakelijk overleg tussen de Regering en de Executieven en stelt dat dit binnen de 12 maanden een oplossing moet bieden. (*Applaus bij de SP*)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, de bijkomende uitleg van de heer Leo Peeters beangstigt mij nog meer. Minder inkomsten voor de nationale Sociale Zekerheid of meer uitgaven voor de nationale overheid, dat komt eigenlijk op hetzelfde neer. Daarmee komen we weer terecht in de compensatiepolitiek. Die weg willen wij niet opgaan, want dat zou voor de Franstaligen een wenk zijn om nog meer kijk- en luistergeld af te dwingen.

De Voorzitter : De heer De Vlieghe heeft het woord.

De heer W. De Vlieghe : Mijnheer de Voorzitter, ik begrijp niet dat de heer Leo Peeters ons niet begrijpt. Zijn motie verwijst inderdaad naar de motie goedgekeurd in de Kamer, maar vraagt niet om die te bevestigen. Een verwijzing is voor ons geen bevestiging. Als de heer Peeters de motie van de Kamer bevestigd wil zijn, dan moet hij maar onze motie goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de Voorzitter, ik hoef de Vlaamse Raad geen goedkeuring te vragen van een motie die reeds in de Kamer is goedgekeurd. Die motie is er en stelt een termijn van 12 maanden voor om een oplossing te vinden voor het probleem van de maaltijdcheques.

L. Peeters

In deze motie vragen wij alleen dat de Vlaamse Raad zich zou scharen achter het principe om een einde te maken aan de betaling via maaltijdcheques.

De Voorzitter : Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over de motie van de heer Kempinaire, de eerst aangekondigde motie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

133 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

31 leden hebben ja geantwoord ;

91 leden hebben neen geantwoord ;

11 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Berben P.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Buchmann J.
Cuyvers J.
Daems R.
Decoster M.
De Croo H.
De Groot E.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Dierickx L.
Egelmeers I.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Pede J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Broeck O.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verberckmoes F.
Verreycken W.
Vreven A.

NEEN hebben gestemd :

Ansoms J.

Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Claes W.
Content W.
Cooreman E.
Coveliens H.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Garcia R.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Nuyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
'anneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peuskens V.
Pillaert J. -P.
Sarens F.
Schellens A.
Sleecx J.

Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Coens D.
De Batselier N.
Dewael P.
De Wulf R.
Geens G.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Waltniel L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer W. De Vlieghe tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Vlaamse begrotingscontrol
— 493 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer De Vlieghe tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer Denys gehouden interpellatie tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Vlaamse begrotingscontrole.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

29 leden hebben ja geantwoord ;

91 leden hebben neen geantwoord ;

11 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Berben P.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Buchmann J.
Cuyvers J.
Daems R.
De Croo H.
De Groot E.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Dierickx L.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Pede J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Broeck O.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verberckmoes F.
Verreycken W.
Vreven A.

NEEN hebben gestemd :

Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.

Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Claes W.
Content W.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Garcia R.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefebver O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Sarens F.
Schellens A.
Sleeckx J.

Timmermans J.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vankeirbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Coens D.
De Batselier N.
Decoster M.
Dewael P.
De Wulf R.
Geens G.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Van den Bossche L.
Waltniel L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer L. Peeters c.s. tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Vlaamse begrotingscontrole
— 497 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Leo Peeters c.s. tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer Denys gehouden interpellatie tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de Vlaamse begrotingscontrole.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

133 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
92 leden hebben ja geantwoord ;
22 leden hebben neen geantwoord ;
19 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Claes W.
Content W.
Cooreman E.
Coveliers H.
De Bremaecker J.
De Clerck S.
De Loor H.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
De Roo J.
Derycke E.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.

Egelmeers I.
Garcia R.
Gesquiere M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Sarens F.
Schellens A.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weyts J.

NEEN hebben gestemd :

Annemans G.
Berben P.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Buchmann J.
Daems R.
Decoster M.
De Croo H.
De Groot E.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewinter F.
Pede J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Broeck O.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verberckmoes F.
Verreycken W.
Vreven A.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Coens D.
Cuyvers J.
De Batselier N.
De Vlieghe W.
Dewael P.
De Wulf R.
Dierickx L.
Geens G.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Waltniel L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren Jos Bosmans, A. Schellens, R. Daems, L. Vanhorenbeek en G. Janzegers tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer L. Dierickx gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister

van Financiën en Begroting, over de aanleg van een nieuwe industriezone langsheen de grens tussen de gemeenten Huldenberg en Waver – 494 (1990-1991) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Jos Bosmans, Schellens, Daems, Vanhorenbeek en Janzegers tot besluit van de op 18 april 1991 door de heer Dierickx gehouden interpellatie tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de aanleg van een nieuwe industriezone langsheen de grens tussen de gemeenten Huldenberg en Waver.

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, de motie van aanbeveling ingediend door de heer Guido Janzegers en mede-ondertekend door de heren Jos Bosmans, Schellens, Daems en Vanhorenbeek, heeft te maken met een voor ons staatsstelsel typisch probleem. Een groot gedeelte van de taalgrensoverschrijdende meertalige parlementaire democratische besluitvorming ging teloor door de staatsvorming en door het ontbreken van de door de Groenen geëiste normenhiërarchie.

Nu dreigt een nieuw gevaar. Nu dreigt ook nog het interne diplomatiek besluitvormingssysteem gedeeltelijk te verdwijnen omdat de overlegmogelijkheden tussen de Executieven niet volledig worden aangewend.

Wij hebben altijd de democratische besluitvorming gesteld tegenover de niet-democratische diplomatieke besluitvorming. Bij gebrek aan beters moeten wij erkennen dat de diplomatieke besluitvorming niet te verwaarlozen is. De houding aangenomen door de Vlaamse Executieve is misschien te begrijpen aangezien in de Belgische federatie naar de soevereiniteit van de deelstaten wordt gestreefd en bovendien het niet-inmengingsrecht wordt gehuldigd uit vrees voor wederkerigheid.

In deze motie wordt de Executieve gevraagd de overlegprocedure met de Waalse Executieve betreffende de aanleg van een industriezone langsheen de taal- en gewestgrens tussen de gemeenten Huldenberg en Waver op te starten. Collega's, het mag niet zijn dat in de Europese Gemeenschap de staatsgrensoverschrijdende milieuproblemen loyaler en opener worden behandeld dan de deelstaatsgrensoverschrijdende milieuproblemen binnen de Belgische federatie. (Applaus bij AGALE V)

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
121 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Berben P.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Claes W.
Content W.
Cooreman E.
Coveliers H.
Cuyvers J.
Daems R.
De Bremaecker J.
De Clerck S.
Decoster M.
De Croo H.
De Groot E.

De Loor H.
Deneir A.
Denys A.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didde M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gesquiere M.
Geysels J.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters L.
Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleecx J.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Vandebosch E.
Van den Broeck O.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.

Voorzitter

Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verreycken W.
Vreven A.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Coens D.
De Batselier N.
Dewael P.
De Wulf R.
Geens G.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 18 april 1991 door de heren J. Caudron en J. Timmermans gehouden interpellaties tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, respectievelijk over

de selectieve inzameling van Klein Gevaarlijk Afval en over de organisatie van de selectieve inzameling van Klein Gevaarlijk Afval — 495 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Cuyvers tot besluit van de op 18 april 1991 door de heren Caudron en Timmermans gehouden interpellaties tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, respectievelijk over de selectieve inzameling van Klein Gevaarlijk Afval en over de organisatie van de selectieve inzameling van Klein Gevaarlijk Afval.

De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ieder lid van de Vlaamse Raad die een onbeoordeelde studie heeft gemaakt over de problematiek van het Klein Gevaarlijk Afval moet de gegrondheid van onze vier vragen aan de Vlaamse Executieve erkennen. We vragen in onze motie het volgende :

Ten eerste, een sensibilisatieactie om zo veel mogelijk produkten die nu in de fractie van het Klein Gevaarlijk Afval belanden te hergebruiken ;

Ten tweede, voor die delen van het Klein Gevaarlijk Afval die nu al herwinbaar zijn een aanvaardingsplicht voor de distributie en de producent in te voeren ;

Ten derde, de gemeenten de gelegenheid bieden de kosten verbonden aan de selectieve ophaling en verwijdering van het Klein Gevaarlijk Afval te recupereren, niet op de rug van de inwoners, maar via speciale trekingsrechten op het MINA-fonds ;

Ten vierde, met de nationale Regering zo vlug mogelijk onderhandelingen starten om via een juiste produktpolitiek het ontstaan van Klein Gevaarlijk Afval te verminderen.

Elke burger die deze problematiek van nabij volgt of zal gewaarworden in zijn portemonnee zal een ja-stem

van de leden van de Vlaamse Raad weten te waarderen.

De Voorzitter : De heer Jos Bosmans heeft het woord.

De heer Jos Bosmans : Mijnheer de Voorzitter, ik ben het gedeeltelijk eens met de heer Cuyvers. Wij mogen echter niet vergeten dat de gemeentelijke ophaling van Klein Gevaarlijk Afval een zeer dure aangelegenheid zal zijn. Ik stel voor dat wij een beroep zouden doen op privé-ophalers die instaan voor de ophaling in verschillende gemeenten, eventueel zelfs in een hele provincie, teneinde de rentabiliteit van deze operatie te waarborgen. Ik zal mij derhalve bij de stemming over deze motie van aanbeveling onthouden.

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

127 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

48 leden hebben ja geantwoord ;

49 leden hebben neen geantwoord ;

30 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Brepoels F. (mevr.)
Capoen M.
Chevalier P.
Claes W.
Coveliers H.
Cuyvers J.
De Bremaeker J.
Derycke E.
De Vlieghe W.
Dewinter F.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Egelmeers I.
Gesquiere M.
Geysels J.
Gryp E.
Hancké L.
Janzegers G.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Moens G.
Peeters L.

Voorzitter

Peuskens V.
Pillaert J.-P.
Schellens A.
Sleeckx J.
Valkeniers J.
Van Bree J.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van, Dienderen H.
Van Durme W.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vanlerberghe R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verheyden J.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben gestemd :

Ansoms J.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bourgeois A.
Breyne P.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Content W.
Cooreman E.
De Clerck S.
Deneir A.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dhoore L.
Dumez P.
Dupré J.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Lefeber O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Sarens F.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.

Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandebosch E.
Vandenbroucke F.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Verhaegen G.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Berben P.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Buchmann J.
Candries H.
Daems R.
De Batselier N.
Decoster M.
De Croo H.
De Groot E.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
De Wulf R.
Geens G.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Pede J.
Sauwens J.
Seeuws W.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Bossche L.
Van den Broeck O.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Verberckmoes F.
Vreven A.
Walt Niel L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van mevrouw F. Brepoels en de heren L. Peeters en J. Cuyvers tot besluit van de op 18 april 1991 door mevrouw F. Brepoels gehouden interpellatie tot

de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ondertiteling van informatieve televisieprogramma's
— 496 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van mevrouw Brepoels en de heren Leo Peeters en Cuyvers tot besluit van de op 18 april 1991 door mevrouw Brepoels gehouden interpellatie tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ondertiteling van informatieve televisieprogramma's.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

133 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
122 leden hebben ja geantwoord ;
11 leden hebben zich onthouden.

JA hebben gestemd :

Annemans G .
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Berben P.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Buchmann J.
Candries H.
Capoen M.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Chevalier P.
Claes W.
Content W.
Cooreman E.
Coveliers H.
Cuyvers J.
Daems R.
De Bremaeker J.
De Clerck S.

Voorzitter

Decoster M.
De Croo H.
De Groot E.
De Loor H.
Deneir A.
Denys A.
De Roo J.
Derycke E.
Desutter M.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Dhoore L.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gesquiere M.
Geysels J.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.-P.
Kuijpers W.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Maximus L. (mevr.)
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters L.
Peuskens V.
Pillaert J. -P.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Bree J.

Vandebosch E.
Van den Broeck O.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)
Vreven A.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Coens D.
De Batselier N.
Dewael P.
De Wulf R.
Geens G.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Waltniel L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

ACTUELE INTERPELLATIES

(Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van mevrouw F.

Brepeels tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, en de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke ordening en Huisvesting, over een exploitatieaanvraag voor het reserve-grindgebied Wateringen-Armenbos

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van mevrouw Brepeels tot de heer De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, en de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een exploitatieaanvraag voor het reserve-grindgebied Wateringen-Armenbos.

Mevrouw Brepeels heeft het woord.

Mevrouw F. Brepeels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, afgelopen week hebben enkele Maaslandse grindbedrijven bij de gemeentebesturen van Maaseik en Dilsen-Stokkem een aanvraag ingediend voor exploitatie van het reserve-grindgebied Wateringen-Armenbos. Hoewel dit gebied niet langer als ontgrindingszone werd weerhouden in het grindakkoord van de Vlaamse Regering van 31 juli 1990 wordt door deze aanvraag de discussie tussen de verschillende partijen weer aangewakkerd.

Inderdaad, op 31 juli 1990 gaf de Vlaamse Executieve aan de Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie en aan de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting de opdracht om, ieder wat de onder hun bevoegdheid ressorterende punten betreft, de nodige uitvoeringsmaatregelen te treffen.

Heren Ministers, wat heeft u ondernomen om het standpunt van de Vlaamse Executieve juridisch te concretiseren, meer bepaald wat betreft : ten eerste, het opleggen van produktiequota voor de winning van grind aan de huidige exploitanten ; ten tweede, het vastleggen via een decreet van de werkwijze, te volgen bij het vrijgeven van winzones ; ten derde, de noodzakelijke wijzigingen

Brepoels

van het gewestplan met aanduiding van de faseringen ; ten vierde, het opstellen van een ecologische impactanalyse op korte termijn voor de nieuwe winzones en, ten vijfde, de studie van de voorraden die op dit ogenblik in deze gebieden aanwezig zijn ? Via de pers konden wij vernemen dat de Minister van Economie een actualisering van de grindnota wil opleggen om de Bosheide in As niet te laten ontgrinden. Wanneer zal de Vlaamse Executieve dit goedkeuren ?

De recente aanvraag voor ontgrinding van Wateringen-Armenbos komt voor allen die het ecologisch belang van dit gebied kennen als een donderslag bij heldere hemel. Men zou reeds een MER hebben laten opstellen dat conform de wetgeving werd verklaard door AROL. Het openbaar onderzoek werd gestart wat de exploitatievergunning betreft en nu wordt de bevolking opnieuw aangezet om bezwaarschriften in te dienen. Dat is toch onaanvaardbaar. Deze procedure zou zo vlug mogelijk moeten worden afgebroken teneinde de honger van de grindbedrijven definitief te stoppen.

— *De heer H. Suykerbuyk, Onder-voorzitter, treedt als Voorzitter op*

Wat zal de Minister ondernemen om de toekomst van het gebied Wateringen-Armenbos veilig te stellen ? Er is in het verleden in de Maasvallei al onherstelbare schade aangericht aan natuur en landschap. Als dit gebied niet gevrijwaard kan blijven, dan is geen enkel hoog-gewaardeerd natuurgebied in de provincie nog veilig te noemen.

Zal de Minister richtlijnen geven aan de betrokken gemeentebesturen om, eventueel in overleg met de bestendige deputatie, een eenvormige behandeling van het dossier mogelijk te maken ?

Kunnen betrokken bedrijven, precies door het opstarten van de procedure, aanspraak maken op enige planschade ?

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik antwoord enkel op het gedeelte van deze actuele interpellatie dat betrekking heeft op de ruimtelijke ordening en meer specifiek op de bouwaanvragen.

Mevrouw Brepoels, ik heb eveneens, zoals u waarschijnlijk, via de pers vernomen dat een bouwaanvraag en een aanvraag voor exploitatievergunning werd ingediend door een aantal grindexploitanten die zich in een groep verenigd hebben.

Ik heb mij geïnformeerd en inderdaad blijkt een bouwaanvraag door de groepering BELCOGRI, een vereniging van vijf Belgische grindexploitanten, in onderzoek te zijn op de provinciale directie van de administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten in Hasselt. Deze aanvragen zullen door de betrokken administraties zoals daar zijn gemeente, deputatie, AROHM, AMINAL en de administratie van de natuurlijke rijkdommen onderzocht worden, zoals dat voor alle bouwaanvragen en exploitatievergunningen het geval is.

Ik wil er in dat verband de aandacht op vestigen dat de gewestplanwijziging voor het betrokken gebied nog niet is doorgevoerd, zelfs nog niet op gang is, zodat op het huidig ogenblik op het gewestplan de betrokken zone nog steeds fungeert als reservegrindzone. De gewestplanherziening is nog niet opgestart omdat ik niet in de mogelijkheid ben, conform de beslissing van de Executieve, het dossier voor te leggen.

Minister De Batselier moet nog een ganse reeks problemen oplossen en beslissingen nemen. Vooraleer ik een gewestplanwijziging kan doorvoeren moet ik over een goed omliggend gebied beschikken. Ik denk te weten dat de Minister bepaalde wijzigingen of actualiseringen op zijn programma heeft staan. Wanneer dat alles in orde is, zullen wij met bekwame spoed en met ijver tegemoet komen aan uw

wens, mevrouw Brepoels, en zal het gewestplan de plooi krijgen die het moet hebben.

De Voorzitter : Het woord is aan Minister De Batselier.

Minister N. De Batselier (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, mevrouw Brepoels heeft zich inderdaad exact geïnformeerd over de aanvraag van een aantal grindwinningsbedrijven om te ontgrinden in het gebied Armenbos-De Wateringen. Zij omschrijft dat als een donderslag bij helder hemel. Als Limburgse zou zij het wereldje van de grindwinning voldoende moeten kennen om van niets meer verrast te zijn en te weten dat deze grindwinningsbedrijven altijd al begerige blikken hebben gegooid naar het ontgrindingsgebied Armenbos-De Wateringen.

Deze aanvraag komt mij dan ook niet over als een verrassing, maar eerder als een poging om het grindbeleid, dat op 31 juli 1990 door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd, te ondergraven.

Mevrouw Brepoels, het is overigens belangrijk te stellen dat niemand kan worden verboden om aanvragen tot exploitatie van een hinderlijke inrichting of een bouwbedrijf aan te vragen.

De verbintenissen die in de beleidsnota werden opgenomen moeten onverkort worden uitgevoerd. Het decreet dat de grindwinning in Limburg moet regelen werd reeds door mij aan de Executieve voorgelegd. Het werd door de Executieve reeds principieel goedgekeurd. Ik heb het daarna voorgelegd aan het advies van de SERV. Ook deze heeft zijn advies laten kennen. Met de principiële goedkeuring van de Vlaamse Regering en het advies van de SERV ben ik naar de Raad van State gegaan die op zijn beurt ook reeds zijn advies heeft gegeven. Binnen de veertien dagen wordt het decreet aangepast zodat het definitief door de Vlaamse Executieve kan worden goedgekeurd. Daarna zal het uiteraard in de Vlaamse Raad worden besproken.

Het creëren van juridische instru-

De Batselier

menten om tegen het jaar 2006 de grindwinning af te bouwen was niet eenvoudig. Het was geen sinecure alle instanties en iedereen daarvan te overtuigen. Wij moeten bijgevolg de nodige omzichtigheid aan de dag leggen.

Eén van de bedoelingen van de grindnota is dat het Comité voor de Herstructurering een structuurvisie opmaakt voor de regio. Het lijkt mij dan ook logisch om te wachten tot deze klaar is om alle noodzakelijke wijzigingen van het gewestplan Maasland in één beweging af te handelen. Dat was trouwens de vraag van alle betrokkenen. Op zich sluit dat geen alleenstaande initiatieven uit indien dit echt nodig mocht blijken, maar in principe zullen wij deze trachten te vermijden.

Wat de studie betreft inzake de voorwaarden in de bestaande en de nieuw aan te duiden grindwinningsgebieden, waarnaar mijn collega de heer Waltniel zoëven verwees, kan ik mededelen dat ze is afgerond. Ik wacht momenteel op het advies van mijn collega de heer Kelchtermans in verband met het behoud van de waterwinning in Meerheuvel. Dit advies zal mij over enkele dagen worden verstrekt. Het is een materie die volledig onder zijn bevoegdheid valt. Eens ik dit advies in mijn bezit heb zal ik de actualisering van de grindnota in de zin zoals door het geachte lid werd beschreven, ter goedkeuring voorleggen aan de Executieve. Het is juist dat er meer voorraden waren dan oorspronkelijk werd gedacht en dat onder meer as kan wegvallen.

Ik wil er ook op wijzen dat het niet tot mijn bevoegdheid behoort om de procedure voor deze aanvraag tot mij te trekken, noch dat ik bevoegd ben om toezicht uit te oefenen op de handel en wandel van de gemeentebesturen. Ik meen echter dat de gemeentebesturen, wat betreft de bouwvergunning, en de bestendige deputatie, wat betreft de exploitatievergunning, volwassen genoeg zijn om zich te houden aan de lijnen zoals uiteengezet in de beleidsnota inzake de grindwinning. Zowel de bestendige deputatie als de gemeente waren betrok-

ken bij het opstellen van deze beleidsnota. Zij kunnen dus met kennis van zaken over de aanvraag beslissen. Als belanghebbende partij volg ik deze zaken uiteraard nauwgezet en zal ik niet nalaten beroep aan te tekenen bij de bevoegde instanties tegen beslissingen die de opties van de beleidsnota op de helling zetten.

Wat de concrete vergunningsaanvraag betreft voor Armenbos-De Wateringen, wil ik erop wijzen dat artikel 7 van de bijzondere voorschriften van het gewestplan Maasland uitdrukkelijk het volgende stelt : De gebieden die als reservegebieden voor ontginning zijn aangeduid, zijn bestemd voor ontginning in het algemeen. De bestemming zoals in het eerste lid bepaald kan maar worden verwezenlijkt nadat een ontginningsplan voor het gebied door de Koning werd goedgekeurd. Bouw- en exploitatievergunningen kunnen er pas worden afgegeven nadat de bevoegde overheid voor het hele gebied een plan voor de realisatie van de door de grondkleur in het gewestplan aangegeven nabestemming heeft goedgekeurd. Geen bouwvergunning kan worden afgegeven tenzij uit de aanvraag blijkt of de door de opgelegde voorwaarden is gewaarborgd dat alle aanwezige bruikbare grondstoffen voor hun normaal doel kunnen worden aangewend en dat de nabestemming kan worden gerealiseerd in het voorgaande lid.

Ik meen dat dit artikel voldoende grond bevat voor de bevoegde instanties om de vergunning te weigeren. Indien de aanvrager meent een eis tot planschade te moeten indienen dan staat hem dat vrij en zal het tenslotte de Rechtbank van Eerste Aanleg zijn die over de gegrondheid van deze vraag zal oordelen. Persoonlijk vind ik de redenering dat het louter opstarten van een procedure door het indienen van een aanvraag recht zou geven op planschade, ver gezocht. Dit zou immers betekenen dat eenieder die bijvoorbeeld een bouw aanvraag indient voor de bouw van een luxe-villa in een reservaatgebied, waarover iedereen het toch eens is dat deze aanvraag moet geweigerd worden op basis van de voorschriften van het gewestplan, aanspraak zou

kunnen maken op planschade louter en alleen omdat de aanvraag werd ingediend. Dit lijkt mij toch ver gezocht. Het is uiteraard aan de rechtbank een oordeel te vellen.

De Voorzitter : Mevrouw Brepoels heeft het woord.

Mevrouw F. Brepoels : Mijnheer de Voorzitter, ik geef toe dat de situatie iets duidelijker is geworden na het antwoord van de Minister. Op het ogenblik is de situatie voor de gemeentebesturen erg verward. Immers, in de periode waarin het akkoord met de Vlaamse Regering niet juridisch geconcretiseerd is, zou zij tenminste de gemeentebesturen moeten begeleiden. Op het ogenblik trachten deze zich met alles en nog wat te wapenen tegen de aanvragen. Het ene gemeentebestuur meent door de aanvragen onontvankelijk te verklaren zich volkomen te kunnen verzetten, terwijl het andere meent gewoon de aanvraag te kunnen weigeren. Met mijn vraag wilde ik hierover enige duidelijkheid krijgen.

Tweede opmerking : Minister De Batselier, in verband met de planschade gaat de vergelijking die u maakt niet op. In de periode vóór de wijziging van het gewestplan, blijft er een reservezone bestaan, terwijl na de wijziging het gebied als natuurgebied zal worden bestempeld.

Tenslotte stel ik vast dat Minister De Batselier heeft verklaard dat de Vlaamse Raad binnen de maand het decreet zal behandelen. De problemen zullen dan kunnen worden opgelost.

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de Voorzitter, inzake de juridische duidelijkheid kan ik mededelen dat de Executieve haar principiële goedkeuring heeft gegeven aan het voorontwerp van decreet. Het is ook juist dat het binnen de maand in de Vlaamse Raad zal worden besproken. De aanpassingen die werden aangebracht, worden nu voor advies voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en aan de Raad van State.

De Batselier

Mevrouw Brepoels, uw tweede punt handelt over de begeleiding van de gemeenten. Normaal gezien zijn de gemeenten akkoord met het beleidsplan zoals ik het naar voren breng.

Mevrouw F. Brepoels : Zij kennen de stand van zaken niet !

Minister N. De Batselier : Toch wel, het volstaat artikel 7 van de bijzondere voorschriften van het huidige gewestplan Maasland — en dat kennen zij — te lezen. Men kan immers niet ingrijpen voor iets dat nog moet komen. Wij moeten ons met het heden bezighouden. Bovengenoemd artikel 7 bevat de nodige argumentatie waarop vandaag de vergunning kan worden geweigerd. Indien de twee gemeenten de vergunning willen weigeren vinden zij de rechtsgrond daarvoor in artikel 7. Wensen zij dat niet te doen, dan zal ik nadien in beroep gaan.

De Voorzitter : Het incident is gesloten

Actuele interpellatie van de heer W. Luyten tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over geplande manifestaties in scholen van het gemeenschapsonderwijs in Edegem en Kontich

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Luyten tot de heer Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over geplande manifestaties in scholen van het gemeenschapsonderwijs in Edegem en Kontich.

De heer Luyten heeft het woord.

De heer W. Luyten (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, vroeger moesten wij op school leren over De viris illustribus... Dat waren de beroemde lui uit de geschiedenis van Rome die tot voorbeeld aan de jeugd werden gesteld vanuit de opvatting dat het voorbeeldmodel pedagogisch het meest inwerkt op jonge geesten.

Mijnheer de Minister, ik was dan ook zeer verbaasd toen ik recent in een krant die u nogal genegen is en vaak veel goeds spreekt over u wanneer andere dat niet doen - het zal dus wel een zeer betrouwbare krant zijn — las : De heer Van Rossem nu ook de grote opvoeder. Ik citeer het artikel letterlijk : Als speciale gast tijdens de eerste sleutel-dag — lees opendeurdag — van het Gemeenschapsonderwijs Edegem-Kontich openbaart Jean-Pierre Van Rossem weer een stuk van zijn visie, nu over jongeren, opvoeding en onderwijs. Op minstens 4.000 exemplaren heeft deze scholengemeenschap van technische en beroepsscholen uitnodigingen rondgestuurd op haar opendeurdag op 4 mei.

Van Rossem als opvoeder. De failliete beursgoeroe als voorbeeld voor de jeugd. Enkele ouders hebben verontwaardigd gereageerd omdat de school een zo omstreden figuur als lokeend gebruikt. Even horen wat directeur X daarvan zegt : wij hebben Van Rossem inderdaad als blikvanger uitgenodigd omdat hij een figuur is die onze leerlingen wel aanspreekt. Uit uw reacties leid ik af dat wij veel volk zullen krijgen op onze sleutel-dag. Van Rossem zal een uurtje spreken en daarna zijn boeken signeren. Wij hebben hem wel richtlijnen gegeven over wat hij wel en niet mag zeggen, zegt die brave directeur. Tot vreugde van onze linkerzijde kan ik vermelden dat die directeur er nog aan toevoegde : Daarna spreekt Minister Colla nog en die zal wel als tegengewicht dienen. (*Hilariteit*) Dat betekent dus dat er tegen het perfide kapitalisme een rechtvaardige socialist zal staan.

Mijnheer de Minister, die krant dateerde van de maand april. Ik heb nog goed gekeken of het de 1ste april was, maar het was reeds de 24ste. En zo verlaat zijn onze kranten nu ook weer niet, ondanks de post van de heer Colla, dat deze van 1 april pas op 24 april zou worden besteld.

Mijnheer de Minister, als u mij nu zegt dat dit een vals alarm was, een misplaatste geestigheid, een te laat gekomen inzicht aangezien het intussen is afgevoerd, dan zou mij dit ten

zeerste verheugen en kan ik hier stoppen. Ik zie u evenwel niet instemmend knikken op deze tussen-vragen. Ik vermoed dus dat de blikvangerij — om hun eigen woord te gebruiken — voortgaat. Daarbij heb ik mijn bedenkingen.

Jongeren, opvoeding en onderwijs : ik ga me minder uitspreken over de persoon zelf dan over wat nu blijkbaar allemaal kan. Het gaat ook niet specifiek over die school. Ik heb over die man een en ander gelezen en kwam tot de constatering dat zijn spectaculaire loopbaan — zoals hij het zelf uitdrukt — in feite een afrekening was. Hij zou degenen die hem ietwat mores leren en zijn intelligentie op speciale paden leiden om te laten zien hoe snel men desnoods met een Ferrari in het leven kan vooruit komen. Wij weten allemaal dat wie zijn vader en moeder vermoordt nu eenmaal gemakkelijker in de krant komt — dat is dé manier om het nieuws te halen — dan wie ze opofferevend verzorgt en bijstaat in hun ziekte en oude dag.

Ergers is dat een man in ons bestel, aangeklaagd voor miljardenzwandel en daarvoor geruime tijd in voorhechtenis heeft gezeten, kan optreden binnen iets wat onze pedagogische cirkel heet, naar gevoelige geesten, zoals de directeur in kwestie, het zelf zegt. Ik behoor niet tot degenen die zeggen Veroordeel de mensen vóór ze gehoord te hebben, maar ze moeten gehoord worden op de juiste plaats. In dit geval gebeurt dat voor een rechtbank.

Tijdens de discussie over de verlening van de voorhechtenis heb ik menen te begrijpen dat een rechter of onderzoeksrechter zei dat die verdwenen miljarden intussen waren overgeheveld naar Amerika waar ze prachtig gingen worden belegd, doch dat zij nu spoorloos zijn. In Amerika zijn ze niet aangekomen en hier zouden ze vertrokken zijn. Welke richting zij uitgingen weten wij nog niet ; dat zal het gerecht moeten uitmaken. Wij zijn niet naïef. Ik ben meer geneigd de rechter te geloven dan de verklaringen van de andere zijde.

Mijn vraag is : wie nodigt in zo een geval uit ? Wij bevinden ons thans op

Luyten

dat vlak in een overgangperiode. Het is dus belangrijk dat een reeks regels bestaan. Ik heb hier een document bij de hand, namelijk het decreet betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs. Op bladzijde 16 is gesteld : Schoolraden en Raden van bestuur. — Inzake algemeen beheer zijn de schoolraad en de Raad van bestuur bevoegd voor de vastlegging van gedragsregels binnen de school, in het kader van een algemeen model, opgesteld door de Centrale Raad en de samenwerking met een integratie in het sociaal economisch en cultureel milieu, de lokale bevordering van het gemeenschapsonderwijs.

Waar past dergelijk gebeuren in dergelijke decretale beschouwingen die wij hier hebben vastgelegd ? Dat is mijn belangrijke kernvraag voor de toekomst, teneinde dergelijke zaken te vermijden.

Gaan wij ex absurdo redeneren vanuit dit gegeven ? Indien wij daarop niet-zouden reageren, stel ik de volgende vraag : indien Hamers voorlopig vrijkomt — het schijnt een snelle jongen te zijn, die wellicht vooral in meisjesscholen harten sneller kon doen slaan — want hij lijkt intelligent te zijn, kan hij misschien een voordracht houden over het thema : hoe ontvoert men op een spectaculaire manier een Minister van Staat. Dit thema zou als blikvanger kunnen dienen en het zou wellicht heel wat publiek aantrekken. Het gaat hier om iemand die voor ernstige feiten wordt aangeklaagd, die in voorhechtenis heeft gezeten en waarvan het circuit van recht zoeken nog niet is afgelopen.

Ik wil hier geen beschouwingen naar voren brengen maar tot slot wil ik het hebben over iemand uit mijn streek ; het gaat over een periode waarin de liberaal Rene Victor, advocaat van Filip de Pilecijn, over deze laatste zegde dat het een hoogstaand iemand was. Kon Ernest Claes, die tot in 1949 voor de rechtbanken recht moest zoeken, in die tussenperiode toespraken houden in scholen ? Of zou dit een golf van protest hebben opgeroepen ?

In tegenstelling tot VU-Senator W. Luyten verzette zijn partijgenoot H. Coveliers zich niet tegen de geplande spreekbeurt van J.-P. Van Rossem in de gemeenschapsscholen van Edegem en Kontich

Hierbij rijzen ook praktische vragen : wie betaalt dit ? Wat vraagt die man daarvoor ? Hij tekent zijn boeken ; wellicht worden zij ook aanbevolen. Wie strijkt de winst op ? Kan dergelijke nonsensical zaak nog worden tegengehouden ?

Wanneer ik er dieper op inga, vraag ik mij af of ik met een dergelijke opvatting alleen sta. Gelukkig niet. Ik meen dat de pers, die omtrent die man reeds grote titels heeft gepubliceerd, ook ter zake zou mogen reageren. Ik heb het trouwens alleen in die krant gelezen. Bovendien heb ik met collega's van de PVV, de CVP, in de Senaat met collega's van het FDF, de PSC en de socialisten hierover gesproken. De reactie was ongeveer unaniem : dit kan toch niet ! Waar liggen de grenzen ?

Ik wens er nog dieper op in te gaan : waar staat op de door mij zogenaamde voorbeeldpedagogie in deze scholen de leraar moraal of godsdienst, die onze jonge mensen moet opvoeden tot een zekere ruggegraat, waarmee zij de steeds moeilijkerwordende wereld kunnen trotseren ?

De dag dat ik dit in de krant las, hoorde ik op de uitzending Actueel op de BRT een politiecommissaris uit het Brusselse — en het zal wellicht overal in opgaande lijn zijn — zeggen dat de inbraken in auto's in één jaar tijd met 60 ten honderd zijn gestegen. Hij zei dat de politie daar niet tegen opgewassen was, dat het om jeugdbendes ging tussen 15 en 20 jaar. Bovendien maakte hij daar allerlei beschouwingen bij.

Wij hebben, elk op een bepaald vlak, een specifieke opdracht inzake de opvoeding van de jeugd ; De viris illustribus . . .

Mijnheer de Minister, ik behoor nog tot de generatie van een man die u ook niet onbekend zal zijn, die bij dat modelvoorbeeld las over een man uit mijn streek, Ernest Van der Hallen ; de burgemeester van Lier is hier ook aanwezig.

Bij een historisch doorgraven van het boek, Mijn land in de kering , naar een overgang van de beschaving in Vlaanderen, wordt dieper ingegaan op wat hij toen schreef. Een niet oppervlakkig iemand als professor Van

Luyten

Isacker besteedde in het zeer belangrijke boek *Mijn land* in de geringe aandacht aan de brieven van Elckerlick van Ernest Van der Hallen. Wat wij nu beleven, de jongeren nog meer dan de ouderen van mijn generatie, is dat men geleidelijk geleerd heeft niets meer te geloven en te aanvaarden, niets meer met overgave te bewonderen, van niemand meer onvoorwaardelijk iets goeds te geloven zonder een bijbedoeling te vermoeden, niemand meer kritiekloos lief te hebben. Slechts nu en dan hoort men nog een echo van de oude verwachtingen, geloven dat arbeid en strijd om een gedachte die edel en zuiver en rechtvaardig is nooit geheel nutteloos kan zijn. Ook in de socialistische spreekbeurten hoor ik dergelijke echo's. Vandenbroucke zegt : Wij moeten terug een ideaal hebben waarnaar jonge mensen zich kunnen richten. Welnu, ik zie liever dat ze Che Ghevara of Rosa Luxemburg als ideaal hebben, ook al ben ik het met betrekking tot bepaalde fundamente niet met hen eens, dan dat ze bepaalde heren wiens naam ik niet noem, teneinde niet te veel publiciteit te maken, op school als voorbeeld krijgen.

Zijn conclusie, die is geschreven na de repressie, luidt : Wie gewoekerd had op de honger van de bevolking, glipte ongestaft door de mazen. Twee ten honderd van de 54.000 economische collaborateurs slechts zijn vervolgd. Dit alles heeft ook iets te maken met de ondergang van het socialistisch, het liberaal, het christelijk en het humanistisch ideaal. De heer Perrin zei ooit in de Senaat : Wij hebben de grote waarden, waar elk van ons in zijn hoek vanwaar hij kwam zich naar richtte, met het cynisme van de jaren zestig helpen kapot maken.

Van der Hallen schrijft : Alle negatieve krachten hebben onze trots en onze volksfierheid, onze zin voor grootheid en zelfstandigheid, onze geestelijke weerbaarheid, de kracht van onze traditie en de adel van ons wezen ontnomen, bespottelijk gemaakt en uitgescholden als elementen van incivisme. Dergelijke modellen voortbrengen, is het echte incivis-

me ; daarover zouden wij het allen eens moeten zijn. Van Isacker schrijft : Na deze opruiming was het land klaar voor de VU-amerikanisering van geest en levenswijze, al of niet met Ferrari of met Porsche en al of niet met miljarden die over de Oceaan geraken in het wit of in het zwart.

Mijnheer de Minister, dat was mijn diepe bekommernis die ik wilde overbrengen. Ik eindig met een slotvraag : Is aan dergelijke nonsens een halt toe te roepen, of gaat u via de daartoe bevoegde organen vragen de onlangs goedgekeurde statuten te concretiseren teneinde te vermijden dat in de toekomst nog dergelijke nonsensicale dingen kunnen gebeuren ?

De Voorzitter : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, waarde collega's, één van de sympathieke kanten van de Volksunie is dat wij vooral democraten zijn. Hieruit put ik ook het recht mijn mening te zeggen wanneer ik niet akkoord ga met een collega.

In de eerste plaats wil ik eerbied vragen voor het principe — al heb ik soms twijfels aan onze rechtsstaat — van de onschuld van iemand zolang zijn schuld niet is bewezen. Laten wij bijgevolg niet iemand schuldig verklaren zolang zijn schuld niet bewezen is, louter en alleen omwille van een onderzoek. Wij durven het zelfs niet aan een aantal mensen schuldig te verklaren waarvan het onderzoek in de doofpot werd gestopt ! Waarom zouden wij het dan met anderen doen ?

Ten tweede, laten wij in dit klein stukje wereld dat Vlaanderen is nog wat vrijheid van denken en vrijheid van mening overlaten. Voor mijn part mag in iedere school iedereen zijn mening naar voren brengen, wanneer de leerlingen daarmee worden geconfronteerd en de mogelijkheid hebben te discussiëren. Het enige wat ik niet zou aanvaarden, is dat het uiten van deze mening tot een aantal mensen wordt beperkt. Wanneer bepaalde mensen — of men dit

nu graag heeft of niet — aantrekkingskracht uitoefenen op een aantal jongeren en in scholen willen komen spreken, laat in godsnaam deze mensen dan spreken. Men kan zich wel afvragen hoe dit komt. Laat ons niet naar het moralistisch tijdperk gaan waarin het Parlement gaat bepalen wat al dan niet mag worden gezegd. Er zijn al zoveel problemen en als wij nu nog gaan bepalen wat iedereen kan en niet kan zeggen, gaan wij nog meer moeilijkheden tegemoet.

Collega Luyten, vermits Kontich niet zo ver ligt van uw meestal plastisch beschreven geboortedorp, ga ernaar toe en treed in discussie met de heer Van Rossem. Ik heb dit reeds ettelijke malen gedaan en heb kunnen vaststellen dat een discussie met deze man perfect mogelijk is. Ik onthoud mij alvast van een veroordeling vooraleer het gerecht ooit eens — indien de zaak niet verjaart — een oordeel zal hebben uitgesproken, vooral omdat ik weet hoeveel zaken in dit land niet worden onderzocht en er dus nooit een uitspraak zal volgen.

De heer W. Luyten : Mijnheer de Voorzitter, na het antwoord van de Minister zal ik mijn partijgenoot te woord staan.

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, ik neem aan dat u niet van mij verwacht dat ik iets inbreng in een discussie in een partij.

De heer W. Luyten : Ook in uw partij is er discussie.

Minister D. Coens : Dat is niet ter zake. Ik kan het beter over de kern van de zaak hebben en mij niet met het onderwerp van discussie in de partijen inlaten.

In deze periode zijn er in zowat alle 5.000 scholen in Vlaanderen open-deurdagen en schoolfeesten. Ik heb er al bijgewoond in alle streken en in alle netten, net zoals ieder van ons.

In alle netten is autonomie verleend aan de scholen, in het gesubsidieerd onderwijs per definitie, en nu ook in het gemeenschapsonderwijs door de bevoegdheidsverdeling tussen de

Coens

centrale raad en de lokale schoolraden. Ik ga ervan uit dat elke school zich bewust is van zijn eigen opvoedingsverantwoordelijkheid, en ik heb geen reden om mij daarover te beklagen. Dat geldt niet alleen voor de activiteiten in de school en in de klassen, maar ook voor heel de cultuur die een school opbouwt. Dat men daarbij meer of minder ruimte laat om diverse personages daarbij te betrekken en diverse soorten activiteiten te laten plaats grijpen vind ik normaal voor een volwassen pluralisme in de Vlaamse samenleving.

Nu de concrete vragen. Ik geef geen oordeel over de betrokkene. Ik stel alleen vast dat hij iets heeft te zeggen. Over de inhoud daarvan kan men akkoord gaan of niet. Hij publiceert ook. Blijkbaar worden zijn boeken ook goed verkocht, wat niet het geval is voor alle auteurs. Wanneer men hem op de affiche plaatst blijkt dat het publiek erop afkomt. Over die persoon zijn er ook rechterlijke uitspraken en onderzoeken. Het komt mij niet toe daarover te oordelen. Ik weet dat die man afkomstig is van een stad en een school die ik goed ken en dat hij verder een carrière heeft doorlopen die op zijn zachtst gezegd zeer spectaculair is. Het behoort niet de Minister van Onderwijs daarover te oordelen.

Ik moet de heer Luyten wel uitleg verschaffen over wat er kan gebeuren inzake controversiële aangelegenheden in het schoolgebeuren. Ik vat dit antwoord samen in drie punten.

Ten eerste, de Vlaamse Executieve kan maar optreden, bij toepassing van artikel 42 van de Schoolpactwet, wanneer in de school aan politieke activiteiten en propaganda of aan oneerlijke concurrentie wordt gedaan. Volgens de commentaar moet onder oneerlijke concurrentie worden begrepen publiciteit die strijdig is met de waardigheid van het onderwijs.

Om dit te beoordelen werd een commissie die bestaat uit magistraten opgericht.

Ik behoor tot degenen die nog geloof hechten aan de magistratuur om over

dergelijke praktijken te oordelen. Deze commissie brengt een advies uit aan de Gemeenschapsminister van Onderwijs die dan een sanctie kan opleggen.

Mocht het de bedoeling zijn van genoemde betrokkenen om aan politieke propaganda te doen, dan kan de onderwijsinstelling hiervoor retroactief worden gesanctioneerd door middel van een inhouding op de werkmiddelen. Hetzelfde geldt voor publiciteit die strijdig is met de waardigheid van het onderwijs.

Ten tweede, vermits ik als Gemeenschapsminister van Onderwijs in een later stadium kan worden geconfronteerd met dit dossier, kan ik mij op heden niet uitspreken over de inhoud van de door de heer Luyten aangeklaagde activiteit.

— *De heer L. Vanvelthoven, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op*

Daarenboven bezit het gemeenschapsonderwijs sinds het bijzonder decreet van 19 december 1988 een grote autonomie. Het komt dan ook eerder aan de centrale raad van de ARGO toe om te oordelen of dergelijke activiteit in strijd is met de waardigheid van het onderwijs. Deze bevoegdheid werd haar expliciet opgedragen door het artikel 59 van het decreet, dat toelaat dat de centrale raad ook preventief maatregelen neemt tegen beslissingen van de bestuursorganen, in casu de lokale raad van de gemeenschapsschool van Edegem en Kontich, die in strijd zijn met de goede naam of met de belangen van de ARGO.

De ARGO kan tuchtrechtelijk optreden tegen het verantwoordelijk instellingshoofd — de directie draagt een eigen verantwoordelijkheid in deze zaak — wanneer het de belangen van het gemeenschapsonderwijs schaadt. Ik heb de bezorgdheid van onze collega aan de centrale raad van de ARGO medegedeeld.

Gelet op de korte termijn voor het verstrekken van dit antwoord en in gevolge de vakantiedag van gisteren, kon ik uiteraard nog geen reactie bekomen vanwege de centrale raad, die ter zake verantwoordelijk en be-

voegd is. Zodra ik het antwoord ontvang zal ik het aan de collega overmaken.

De Voorzitter : De heer Luyten heeft het woord.

De heer W. Luyten (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, indien ik het goed heb begrepen heeft u gezegd : Wanneer de waardigheid van de school in het gedrang komt. Blijkbaar bestaan er geen vooraf voorziene regels. Indien een berucht vreemdeling, die de Belgische nationaliteit heeft verloren, die voor mij nietszeggend is, maar wel reeds op de BRT is geweest — nu is hij een Spanjaard — de grens zou oversteken en in een school komen spreken over : Hoe beroemd was Rex in 1936, zou dat ook mogelijk zijn.

Bijgevolg zou Haemers, wanneer hij voorlopig vrij komt en nog niet is veroordeeld, ook volgens deze normen kunnen spreken.

Minister D. Coens : Dat is uw interpretatie.

De heer W. Luyten : Waarom Haemers niet en de anderen wel ?

Minister D. Coens : Dat gebeurt allemaal conform de waardigheid.

De heer W. Luyten : Ik stel u die vraag.

Minister D. Coens : Ik moet die vraag niet beantwoorden en u ook niet. Daarom heb ik gezegd dat de commissie daarover dient te oordelen wanneer zij over de verantwoordelijkheid van de lokale schoolraad wordt gevat.

De heer W. Luyten : Ik heb die regels voorgelezen en ik wil nagaan hoever deze regels gaan. Wanneer iemand, die van zeer zware feiten wordt beschuldigd, blijkbaar in een atmosfeer zoals wij uit de commentaar van de directeur konden horen, als blikvanger en als iemand die de jeugd aanspreekt in het kader van een dergelijke school kan komen spreken, vraag ik mij af waar het verschil tussen ontvoering of miljardenzwendel ligt. Waarschijnlijk ligt dat ergens in de strafmaat.

Luyten

Het stoort mij dat men vergelijkingen maakt tussen een vrije discussie onder volwassenen en een discussie in het kader van een school waar jonge mensen van 15, 16 en 17 jaar zoiets als blikvangerij meemaken. Daar ligt een essentieel verschil en dat is ook een antwoord aan mijn partijgenoot, die zijn normen mag hebben. Ik heb er andere. Ik zal daarop thans niet dieper ingaan, dat zullen wij tijdens privé-gesprekken doen.

Het is dan ook niet nodig dat men klaagt over bepaalde verschijnselen in de samenleving, indien men op het vlak van de pedagogie in de schoolgemeenschappen zou zeggen: Laat maar begaan, wij zijn nog niet aan de overschrijding van de limiet toe. Het gaat hier om een meningsverschil en daartoe wil ik mijn commentaar dan ook beperken. Het is evenwel niet omwille van een mogelijk meningsverschil, mijnheer de Minister, dat misschien toch, zoals rond heel wat zaken, regels bestaan, die moeten worden geconcretiseerd, teneinde — zoals ik tot slot in mijn uiteenzetting heb gezegd — zulks in de toekomst minstens te vermijden. Dat was mijn zorg en wanneer sommigen die zorg niet delen en er sacro-sancte andere beginselen willen tegenover stellen is dat hun zaak. Wanneer als blikvangerij, publiciteit en propaganda bepaalde zaken worden aangetrokken, kunnen zij ook worden ingevoerd, maar dan komen wij op een zeer hellend vlak te staan.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de moeilijkheden rond het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Denys tot de heer Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de moeilijkheden rond het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de huidige enorme verwarring rond de uitvoering van het mestdecreet is voor degenen die het beleid ter zake volgen, niet zo een grote verrassing. Immers, de uitvoeringsbesluiten dragen dezelfde kenmerken als die van andere aspecten van het beleid van de bevoegde Minister.

Die kenmerken zijn als volgt samen te vatten. Ten eerste, elke concrete uitvoering van het beleid wordt gestart onder het motto: eerst moeten wij het belastinggeld innen; wat er mee gebeurt, zijn zorgen voor later. Ten tweede, in plaats van dat de overheid zich beperkt tot een goede controle, wil de Minister overal een vinger in de pap houden. Zo wil hij de uitvoering van een aantal punten op de meest bureaucratische wijze organiseren in plaats van dat over te laten aan de medewerkers op het terrein die er iets van kennen. Een derde, altijd terugkerend kenmerk, is dat de verantwoordelijke administratie niet georganiseerd is om de hem opgedragen taak aan te kunnen. Er is evenmin samenwerking en overleg met de betrokken nationale instanties en gewestoverheden die bij de oplossing van dit probleem betrokken zijn. Bovendien werkt de Minister met duistere juridische constructies. Ten vierde, de bevoegde Minister blijft uiteindelijk een typische zuilminister. De belangen van een of andere organisatie behorend tot de christelijke zuil zijn nooit ver weg uit uw beleid.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, deze Kelchtermanskenmerken — namelijk vervroegde belastinginning, bureaucratische bemoeizucht, administratieve puinhoop en duistere juridische con-

structies — zijn er de grootste oorzaken ervan dat de noodzakelijke en dringende oplossing van de mestproblematiek zwaar gehypothekerd wordt en nooit het beoogde doel zal bereiken, vooral omdat het vertrouwen bij de landbouwers volledig is zoekgeraakt. Alleen een vlugge ommezwaai in het beleid kan dat vertrouwen herstellen. Ik dring dan ook aan op de ombuiging van het beleid.

Voorafgaand onderstreep ik dat de PW inzake het te bereiken milieuresultaat dezelfde normen nastreeft. De middelen die wij hiervoor willen aanwenden, zijn echter totaal verschillend. Daarom zal ik niet alleen kritiek formuleren, maar telkens ook een alternatief voorstellen.

Mijnheer de Minister, een eerste punt van kritiek betreft het grote wantrouwen dat bij de landbouwers ontstaan is doordat u hen aanspoort tot betalen zonder enige tegenprestatie vanwege de overheid. Deze milieuheffing die u in het mestdecreet hebt ingevoerd, is toch wel een innovatie op het terrein van de belastingtechnologie. U hebt immers voor de eerste keer een welbepaald segment van de bevolking, namelijk de landbouwers, een specifieke belasting opgelegd die niet toepasselijk is voor andere personen of sectoren, wat natuurlijk een schending is van een van de grondrechten, namelijk dat iedereen op dezelfde wijze moet worden belast.

Om geen verwarring te creëren is het goed erop te wijzen dat er hier met twee soorten heffingen wordt gewerkt. Er is enerzijds de basisheffing en anderzijds de afzetheffing. De basisheffingen dienen voor bedrijfsgebonden overschotten zonder dat daar tegenover een prestatie van de overheid staat. Terecht heeft de Raad van State in haar advies dan ook gezegd dat dit moet worden beschouwd als een pure belasting en niet als een retributie. Zij heeft vervolgens terecht laten opmerken dat, bij iedere invoering van een nieuwe belasting overleg moet worden gepleegd met onder meer de nationale Minister, de Gewestministers van Landbouw om, met het oog op de bescherming van de economische en monetaire unie,

Denys

na te gaan of via de invoering van een dergelijke belastingvorm, de Vlaamse landbouwers niet onrechtmatig concurrentieel door de invoering van een exclusieve Vlaamse belasting voor de mest worden benadeeld.

Ik vestig er uw aandacht op dat ik een onderscheid maak tussen de basisheffing, die ik als een belasting beschouw, en de afzetting, die ik een retributie noem, omdat het verhandelen via de mestbank als tegenprestatie is voorzien. Voor de basisheffing moet u volgens de financieringswet overleg plegen, in het kader van de EMU, met de nationale Minister van landbouw en met uw gewestelijke collega.

Ik vraag u dan ook zeer duidelijk of u overleg hebt gepleegd over de problematiek in het kader van de EMU ter bescherming van de Vlaamse landbouwconcurrentie of hebt u dit landbouwaspect volledig verwaarloosd? Het verwondert mij een beetje dat de twee landbouworganisaties, die in uw stuurgroep de landbouwbelangen moeten verdedigen, dit aspect niet hebben geaccentueerd.

Ik kom aan mijn tweede vraag. Is de basisheffing een belasting die de Vlaamse landbouwconcurrentie op de helling zet en bijgevolg landbouw-economisch onverantwoord, dan is de afzetting, die een retributie is voor het verhandelen van de mest, dit jaar volledig zinloos. Immers, als de landbouwer mest aanbiedt aan de Vlaamse Landmaatschappij, de verantwoordelijke parastatale om uw beleid uit te voeren, dan werpt men de armen in de lucht en zegt men niet bij machte te zijn die mestoverschotten aan te nemen. Er wordt een afzetting gevraagd om als overheid zelf de mest te verhandelen, maar die overheid is vandaag op geen enkele manier bij machte om de verhandeling te organiseren.

Mijn tweede vraag is dan ook waarom u in 1991 de landbouwers voor 250 miljoen moet belasten, als u nog geen enkele tegenprestatie kunt leveren?

Onze fractie zal u dan ook in een motie van aanbeveling verzoeken om, in alle geval voor 1991, af te zien van de 250 miljoen mestbelastingen zoals oorspronkelijk door u gepland. Wij zijn nieuwsgierig of de vertegenwoordigers van de Boerenbond in dit Vlaams Parlement, ik stel vast dat de heer Van Looy aanwezig is, deze motie tot uitstel van betaling zullen meestemmen.

De betaling moest dienen om de overheidsmestbank te financieren, is het dan niet meer dan normaal dat er ook gewacht wordt met betalen tot die overheidsmestbank operationeel wordt?

Hiermee kom ik tot mijn tweede kritiekpunt, met name het feit dat de Minister zelf een vinger in de pap wil houden en zelf de overheidsmestbank wil exploiteren.

Mijnheer de Minister, één van de voornaamste redenen van uw falen is het feit dat u onze voorstellen om de rol van de overheid, in dit geval de Vlaamse Landbouwmaatschappij, te beperken tot controle en inventarisatie, niet hebt willen aanvaarden. De eigenlijke verhandeling, verwerking en coördinatie wensten wij aan de mensen op het veld over te laten. Ik denk bijvoorbeeld aan de loonwerkers. De loonwerkers kennen de problemen van de landbouwers. Zij hebben zich verenigd in een organisatie die al geruime tijd met deze problematiek bezig is, met name de Coöperatieve Mestbank van Vlaanderen, samen met landbouwers en veevoederfabrikanten. Zij kunnen in feite als een soort van mini privé-mestbanken optreden. Er moet daar geen overheidsmestbank bovenop komen, een private verhandeling door ondernemingen zoals loonwerkers die bij de boeren bekend zijn, schept veel meer vertrouwen in plaats van allerlei ondoorzichtige contacten van burenregeling of verre afstandsregeling die uitgaan van een bureaucratische administratie, die zoals u zelf weet, bij de landbouwers een natuurlijk wantrouwen schept. Op die wijze kan een betalingssysteem ingevoerd worden waarbij de basisheffing wegvalt en de afzettingen worden vervangen door een concurrentieële prijs die

zal moeten worden betaald aan de loonwerkers die de private verhandeling doen.

De overheid moet er alleen maar op toezien dat per hectare cultuurgrond de norm nergens wordt overschreden. Als de VLM zich zou beperken tot het goed controleren van de mineralenbalans bij de landbouwer en van de verhandelingen van de loonwerker, dan zal men op een goedkopere en efficiënte wijze het probleem oplossen. Laat ons eerlijk zijn: met de huidige norm van de Minister van 150 à 200 kilogram fosfaat en 400 kilogram stikstof per hectare, is het mestprobleem eerder een probleem van herverdeling en opslag. Herverdeling kan enkel lukken op basis van vrijwilligheid en marktconformiteit. Sta mij toe dit te illustreren met een praktisch voorbeeld. In mijn streek, een streek gelegen niet ver van het grootste mestcentrum in ons land, Wingene, is er op bepaalde ogenblikken onvoldoende mest om de cultuurgrond binnen de aangegeven norm te bemesten. Op andere tijdstippen is er een duidelijk overschot.

Minister T. Kelchtermans : Men moet het overschot stockeren.

De heer A. Denys : Inderdaad, mijnheer de Minister, daar zal ik het nu over hebben. De stockering en de verhandeling moet men overlaten aan de privé-sector. Ik denk hier meer bepaald aan de loonwerkers. Indien zij die verrichtingen voor hun rekening mogen nemen, zullen zij ongetwijfeld investeren in opslagruimten. Degenen met het grootst mestoverschot zullen automatisch ook het meest betalen. Er zal een prijsvergelijking ontstaan tussen opslaan en verwerken. Hoe duurder de opslag wordt, hoe vlugger het mest verwerkt zal worden. Als de mensen op het terrein aan een norm worden onderworpen en degenen die mest tekort hebben moeten kopen terwijl degenen die boven de norm zitten, mest moeten verkopen al dan niet door bemiddeling van loonwerkers, zal het mestoverschot op een normale marktconforme manier weggewerkt worden. In plaats van een basis — of afzetting op te leggen moet men de betrokkenen verplichten het mest

Denys

te kopen of te verkopen naargelang zij een tekort of een overschot hebben. Dit is de enige manier om het probleem van het mestoverschot op te lossen.

De heer J. Van Looy : Wie bepaalt de verkoopprijs ?

De heer A. Denys : Vraag en aanbod bepalen de verkoopprijs.

De heer J. Van Looy : Wat u voorstelt, mijnheer Denys, is toch reeds mogelijk. De loonwerkers kunnen mest opslaan en verkopen.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Denys, wat u zegt staat in het decreet !

De heer A. Denys : Het mestdecreet legt de norm op. Mijn voorstel is dat de overheid enkel de toepassing van de norm zou controleren en niet alles zelf zou organiseren.

Een volgend bezwaar is dat de Minister geen overleg heeft gepleegd met zijn nationale collega, minister De Keersmaeker. Zij wonen beiden in hetzelfde politieke huis maar de staatshervorming maakt hun samenwerking blijkbaar onmogelijk. Nochtans is samenwerking noodzakelijk, in het bijzonder wat de preventieve aanpak van het probleem van de opslag betreft.

De opslag kan gestimuleerd worden via het Landbouwinvesteringsfonds, dat onder de bevoegdheid valt van Minister De Keersmaeker. In de wet op het Landbouwinvesteringsfonds wordt nergens uitdrukkelijk bepaald dat milieuinvesteringen, zoals de opslag van mest, ondersteund kunnen worden. Via een wetsvoorstel heb ik gepoogd daar verandering in te brengen, meer zelfs, om de LIF-gelden prioritair te besteden aan dergelijke milieuvriendelijke landbouwinvesteringen. Mijn wetsvoorstel dateert van begin februari 1990, lange tijd dus voordat de Minister het mestdecreet bij de Vlaamse Raad heeft ingediend.

Mijn wetsvoorstel werd afgeschoten, onder meer door de heer Van Looy, een notoir CVP-Boerenbondmanda-

taris. Dat is spijtig. Daardoor ontbreekt ons nu een preventief element om opslag te stimuleren. Mijnheer de Minister, zult u contact opnemen met de nationale Minister van Landbouw opdat de stimuli die passen in het kader van het Landbouwinvesteringsfonds, worden aangewend om het grote probleem van de opslag te helpen oplossen.

Dan kom ik tot het volgende punt, namelijk de administratieve puinhoop teweeg gebracht door dit decreet van 23 januari 1991. Om die puinhoop te verwerken wil u zelfs de VLM machtigen bij komend personeel aan te werven. Mag ik u vragen wat daaromtrent de reactie was van Minister Van den Bossche, uw collega in de Executieve, bevoegd voor het openbaar ambt ? Ik meen te weten dat deze helemaal niet gelukkig was met uw uitspraken om de achterstand in milieudossiers weg te werken door bij komende aanwervingen of door het uitbetalen van overuren.

Voor één keer moet ik Minister Van den Bossche gelijk geven wanneer hij stelt dat uzelf en uw administratie maar de chaos moet oplossen die u trouwens ook zelf hebt gecreëerd. De herstructurering van de administratie biedt alle mogelijkheden om via personeelsherschikkingen de taken uit te voeren. Het feit dat u nu al bijkomend personeel vraagt voor de VLM bewijst dat u zeer goed beseft dat met dit mestdecreet een papiermolen wordt geïnstalleerd, een louter papieren mestbank. De formulieren worden de boeren om de oren geslingerd, aangifteformulieren, formulieren voor de burenregeling, formulieren voor de verre afstandsregeling, formulieren voor de erkende vervoerders, verklarende nota's, allemaal zaken waar de landbouwers eigenlijk geen boodschap aan hebben en die hun problemen zeker niet gaan oplossen.

Het derde puntje dat ik in dit verband wil aanhalen zijn de duistere juridische constructies die de Minister opzet. De Aquafin-constructie is daar het beste voorbeeld van. Maar ook in dit decreet hebben we te maken met een duistere juridische constructie. De samenstelling van de

stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek werd door de decreetgever opgedragen aan de Vlaamse Executieve die daarvoor een besluit moet nemen.

Ik meen echter te weten dat deze stuurgroep reeds aan het werk is geslagen, hoewel wij daaromtrent nog niets in het Staatsblad hebben vernomen. Mogelijks heeft de Minister eigenlijk gebruik gemaakt van het delegatiebesluit van de Executieve om deze zaak met een eenvoudig ministerieel besluit te regelen. Nochtans bepaalt het decreet uitdrukkelijk dat de Vlaamse Executieve alle leden moet benoemen. Voor de Coöperatieve Mestbank Vlaanderen is dit reden genoeg om uw handelwijze te bevechten bij de Raad van State.

Mijnheer de Minister, ik meen dat u op het einde van uw ambtstermijn terecht de titel zult kunnen dragen van kampioen van de duistere juridische constructies, maar ook van de juridische nonsens. Ik wil hierbij maar een voorbeeldje aanhalen namelijk de uitrijbeperkingen die in het decreet zijn vermeld. Artikel 17 bepaalt dat het gedurende de periode van 15 mei tot 1 november verboden is mest te vervoeren op zon- en feestdagen en op werkdagen vóór 8 uur en na 19 uur. Alsof het milieu op die tijdstippen minder kwetsbaar zou zijn dan op andere ogenblikken. Het tegendeel is waar. Het blijkt voor het milieu schadelijker te zijn mest uit te rijden overdag, in volle zonlicht, dan 's avonds als het koel is.

De zinvolheid van van dergelijke bepalingen ontsnapt ons dus helemaal. Daarom zullen wij vanuit de PVV-fractie een voorstel van decreet indienen om deze nonsens ongedaan te maken.

Mijn vierde punt van kritiek betreft de zuilgebondenheid van de Minister die zijn beleid dicteert. Reeds ter gelegenheid van de bespreking van de Aquafin-constructie heb ik aan de Minister gezegd hoe sterk de christelijke zuil zijn beleid beïnvloedt.

Voor de C-groep, de financiële holding van de christelijke werknemersorganisaties, wilde als financieel aandeelhouder in Aquafin een bevoor-

Denys

deelde positie krijgen. Hier lijkt de Boerenbond de grote bevoordeelde te worden. En ik laat mij niet misleiden door het rondje schaduwboxen dat vorige zondag werd getoond in de BRT-uitzending de Zevende Dag tussen Minister Kelchtermans en de Boerenbond-vertegenwoordiger. De realiteit ziet er anders uit : de Boerenbond probeert het gemor van de boeren te kanaliseren, maar doet ten gronde niets. Integendeel, de pas gecreëerde papiermolen is zelfs een ideale manier voor de Boerenbond om zich een betaalde ombudsrol aan te meten.

En het houdt niet op. De bevoorrechte positie wordt straks opnieuw ingenomen in de zo belangrijke stuurgroep. De nieuwkomers, maar de enigen die er op het terrein echt iets van kennen - de reeds geruime tijd bestaande Coöperatieve Mestbank van Vlaanderen - worden netjes buiten gehouden. De reden is vrij eenvoudig : zij zouden de bevoorrechte positie van de Boerenbond kunnen doorbreken.

Mijnheer de Voorzitter, het gaat er mij niet om een bepaalde organisatie te verdedigen of een andere aan te vallen, maar het stoort mij grondig dat telkens opnieuw constructies worden opgezet om diezelfde organisaties van diezelfde zuil te bevoorrechten en andere te benadelen. Eerst treedt de Minister op als waterdrager van de organisatie en eenmaal de bevoorrechte positie ingenomen gebeurt het omgekeerde : dan wordt de organisatie de waterdrager van de Minister. De kritiek blijft dan meestal beperkt tot enkele losse flodders, door de media goed begeleid, maar fundamenteel gebeurt er niets. De Boerenbond blijkt dan andere belangen te hebben dan de belangen van de boeren. Wij willen van niemand de waterdrager zijn en zijn niet om te kopen met zwijggeld.

Dit mestdecreet is in zijn huidige vorm onuitvoerbaar. Dit zeggen alle landbouwers, alle loonwerkers, alle veetelers, alle veevoederbedrijven, met andere woorden allen die het decreet op het terrein moeten uitvoeren. Daarom dienen wij een motie

van aanbeveling in met het onmiddellijk verzoek de heffingen voor 1991 ongedaan te maken en te wachten met bijdragen te vragen totdat u effectief kunt bewijzen dat uw papieren mestbank een echte operationele mestbank wordt die echt leidt tot het wegwerken van de mestoverschotten.

Op het ogenblik van de stemming over deze motie zullen wij vlug merken wie behoort tot de categorie van parlementairen die alles in het werk willen stellen om te vermijden dat het Kelchtermans-mestdecreet uitgroeit tot een strop voor veel landbouwbedrijven in Vlaanderen. Ik hoop dat de meesten ons zullen steunen.

De Voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, wij wensen van deze gelegenheid gebruik te maken om ons standpunt nog even te verduidelijken en te bevestigen. Wij hebben onze steun toegezegd aan het mestdecreet dat hier nog niet zo lang geleden werd behandeld, en wij blijven dit doen. Wij hebben ook via de pers vernomen dat de Minister onder druk wordt gezet om de uitvoering van dit decreet op te schorten. Wij vragen de Minister dit zeker niet te doen en integendeel alles in het werk te stellen om het zo vlug mogelijk operationeel te maken. Mijnheer Denys, dit decreet komt zeker niet te vroeg, gezien de dreiging die rust op onze grondwatervoorraden.

Zoals wij bij de bespreking van dit decreet in Openbare Vergadering reeds hebben gedaan, dringen wij aan op een zo eenvoudig mogelijke administratieve procedure. Er zijn waarschijnlijk nog mogelijkheden om een en ander te vereenvoudigen, maar een controle moet te allen tijde mogelijk zijn en blijven. Inzake administratie vragen wij dat meer aandacht zou worden gegeven aan de coördinatie.

Wat de mestoverschotten betreft en de handel die er intussen rond ontstaat is, vernemen wij dat er nu reeds aan opbod wordt gedaan door grote bedrijven die stukken grond gaan afhuren om hun mestoverschotten te

dumpen. Deze mensen gaan op een verkeerde manier tewerk, want wanneer zij de normen overschrijden, zullen zij onmiddellijk bestraft worden.

Tengevolge van deze praktijk dreigen de kleine familiale bedrijven uit de boot te vallen, want zij kunnen niet zo 'n gunstige voorwaarden bedingen. Vandaar dat wij nogmaals aandrigen op een prioritaire aanpak van de mestverwerking. Wat men ook zegt van de normen, mijnheer Denys, wanneer men alle mest die nu wordt geproduceerd gelijkmatig zou uitspreiden, wordt die norm nu reeds benaderd of zelfs overschreden.

De verhandeling via de private sector is geen oplossing ten gronde. Wij verwachten alle heil van efficiënte mestverwerkingseenheden. Dat alleen kan de oplossing bieden, anders zijn wij genoodzaakt de weg op te gaan de produktie van mest te beperken, wat een zeer erge ingreep zou zijn. Niemand is mentaal klaar om op te leggen hoeveel de private sector mag produceren. De keuze zal moeten worden gemaakt. Het dilemma is er. Ik vraag dus alles op administratief gebied zo eenvoudig mogelijk te maken en mestverwerkingseenheden prioritair te behandelen en als het mogelijk is zelfs extra steunmaatregelen te verlenen om dergelijke installaties van de grond te krijgen.

De Voorzitter : De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik wens eerst even in te pikken op de laatste zin van de heer Capoen. Mijnheer Capoen, betekent het dat u indirect pleit voor een geprivatiseerd mestverwerkingsbedrijf à la Aquafin ? Ik kom er in mijn eigen interpellatie nog op terug.

De heer M. Capoen : Ik vraag dat het probleem zou worden opgelost en de efficiënte oplossing is mestverwerking.

De heer J. Cuyvers : Mijnheer de Minister, uw mestdecreet van 23 januari 1991 zal de Augiasstal niet reinigen omdat u volgens ons niet de

Cuyvers

structurele maatregelen neemt die zich opdringen tegenover de bio-industrie. Het probleem is reeds lang gekend, maar wordt niet echt structureel aangepakt. Wat is het probleem ? Er is een explosie van de veestapel, zeker van de varkensindustrie. Er is een afname van het grondareaal. Er is ook het teloorgaan of zelfs de totale uitputting van de bufferfunctie van de overbemeste bodem, met alle nitraat- en fosfaatproblemen in het grondwater, oppervlaktewater en drinkwater en problemen van verzuring en vermesting op het vlak van de natuurwaarden.

Volgens de Groenen en een grote groep anderen moet het volgende dringend gebeuren. Ten eerste, de globale afname met 30 ten honderd van de veestapel, vooral van de varkens. Ten tweede, het aan banden leggen van de bio-industrie en een politieke keuze voor kleinschalige gemengde landbouwbedrijven. Ten derde, daaraan gekoppeld sociale begeleiding van de landbouwsector als sector in moeilijkheden, in samenspraak en samenwerking met uw nationale collega's, bevoegd voor Landbouw en Sociale Zaken.

Onze minimale eis is het onmiddellijk afkondigen van een stop op verdere toekenning van nieuwe bouwvergunningen en exploitatievergunningen die het mestprobleem, dat fundamenteel een landbouwprobleem is, anders voor jaren de pan doet uitswingen. Wij hebben tijdelijk een stop gehad voor exploitatievergunningen en bouwvergunningen in Oost- en West-Vlaanderen. Ik meen te weten dat met de invoering van het mestdecreet die stop weggevallen is.

Wat doet het decreet niet wat het volgens ons zou moeten doen ? Mijnheer de Minister, u dweilt niet alleen met de kraan open ; wij hebben de indruk dat u inzake het mestdecreet de mestkraan op maximaal debiet draait. Daarvoor heb ik een aantal argumenten. Ten eerste, u schaft de aarzelende vergunningsstop af. Ten tweede, u neemt geen structurele maatregelen ten voordele van de kleine familiale gemengde bedrijven,

integendeel. Ten derde, u beschermt het ecologisch draagvlak niet, maar de bemestingsnorm van 200 kg fosfaat per hectare staat mijlenver verwijderd van de ecologische bemestingsnorm die samenvalt met een ont-trekkingsnorm van ongeveer 100 kg fosfaat per hectare. Wij vinden dat u niets voor 2001 moet organiseren. Er zal dan zeker een andere Minister zijn.

U confronteert de kleine landbouwer wel met een vloed aan paperassen. De geschreven aangifteformulieren zouden reeds op 15 april binnen moeten zijn geweest. Is dat juist ? Zo ja, hoeveel ingevulde formulieren werden er al ingezonden ? De gevraagde inlichtingen per computerschijf moeten binnen zijn op 30 mei.

Mijnheer de Minister, waarom heeft u de aanslagvoet voor overtollig mest dat aan een mestbank zal worden geleverd vanaf volgend jaar opgetrokken tot 400 frank per ton ? Uw mestbank is een noodoplossing, eerder een doekje voor het bloeden of zelfs een schaamlapje.

Het mestdecreet houdt geen voorkomingsbeleid in maar mikt op een spreidingsbeleid, namelijk het spreiden van de mineralen via mestbanken. In gebieden waar er mestoverschotten zijn moeten deze worden versast naar gebieden waar er zogenaamd geen zijn, ook naar gebieden die geen mest willen zoals het Haspengouwse.

Het is goed dat men in bepaalde gevallen kunstmest vervangt door drijfmest dat van elders kan worden aangevoerd. Het is ook goed dat elk landbouwbedrijf tenminste een mestboek moet hebben. Wat ik nu zeg, mijnheer de Minister, komt uit een tekst van de KWB.

Graag had ik u de volgende vragen gesteld.

Ten eerste, welke maatregelen heeft u genomen om de verdere expansie van de niet grondgebonden bio-industrie te organiseren ?

Ten tweede, hoe gaat u de reductie van de veestapel met minimum 30 ten honderd realiseren ?

Ten derde, welke maatregelen heeft u genomen om via een sociale begeleidingspolitiek de afbouw van de bio-industrie sociaal draaglijk te maken voor de getroffen ?

Ten vierde, wanneer zal de economische bemestingsnorm worden ingevoerd ? Wanneer zal de Stuurgroep Vlaanderen Mestproblematiek eindelijk operationeel worden ?

Ten vijfde, welke maatregelen heeft u genomen om de leefbaarheid van de familiale veeteeltbedrijven veilig te stellen voor de toekomst ?

Ten zesde, hoeveel gegevens hebben uw diensten van de mestbank al ontvangen ?

Ten zevende, dient de verhoging met 400 frank per ton voor dierlijke mestoverschotten om een geprivatiseerde Mestverwerkings-NV economisch aantrekkelijk te maken ? De analogie met de NV Aquafin blijkt ook hier te werken.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de heer Denys stelt vragen in verband met de betekenis van het mestdecreet. Hij maakt van de gelegenheid gebruik om een analyse te maken van de kenmerken van het leefmilieubeleid dat nu bijna drie jaar onder mijn verantwoordelijkheid ressorteert. Ik bewonder hem voor de ijver waarmee hij de zaak analyseert. Ik ben echter niet akkoord met de conclusies die hij meent eruit te kunnen afleiden. Hij vertrekt van de verkeerde uitgangspunten.

Mijnheer Denys, ik herinner u aan het debat in verband met de waterzuivering en in verband met de verloedering van de oppervlaktewateren en de bodemverontreiniging. De SOBEMAP-studie heeft ervoor gezorgd dat de beslissingen die wij voorbereidden op een kortere termijn konden worden genomen. In het SOBEMAP-rapport werd door u de klemtoon gelegd op het feit dat de vervuiling van de oppervlaktewateren voor ruim 30 ten honderd aan de landbouwsector moet worden toegeschre-

T. Kelchtermans

ven. Ik herinner mij dat ik dit cijfer heb betwist. Niet dat het in het SO-BEMAP-rapport werd vermeld want dit had een andere opdracht. Dit cijfer is echter op geen enkel wetenschappelijk onderzoek gebaseerd. Daarmee wil ik niet beweren dat de landbouw niet voor een deel mee schuld heeft aan de verontreiniging.

Er dient dus een hele batterij maatregelen te worden genomen om nog een grotere verloederung te voorkomen, enerzijds op het vlak van het vergunningenbeleid, anderzijds op het vlak van de investeringen, vooral het waterzuiveringsbeleid, rioleringen en collectoren, in samenwerking met de gemeenten. Vandaar de initiatieven en beslissingen die werden genomen en die u blijft contesteren, wat trouwens uw goed recht is.

Ten derde is er het mestdecreet. Wij zullen aan de landbouwsector, als belangrijke partner in deze globale aanpak, ook vragen zijn deel te doen. Dit deel werd in financiële termen uitgedrukt. In het jaar 1990 werd het geraamd op 4 ten honderd van de globale inspanning. In 1989 leverde de landbouwsector rechtstreeks nog geen enkele bijdrage. Zeventig ten honderd van de inspanning werd toen geleverd door de gezinnen en 30 ten honderd door de industrie. In 1990 was dit duidelijk al bijgestuurd naar iets meer dan 4 ten honderd voor de landbouwsector, 58 ten honderd voor de gezinnen en 38 ten honderd voor de bedrijven. In 1991, na het programmadecreet, is de inspanning als volgt verdeeld : 60 ten honderd voor de bedrijven, 40 ten honderd voor de gezinnen. De landbouwsector, die in dit gegeven niet rechtstreeks meespeelt, moet zijn deel doen via de inspanning die ingevolge het mestdecreet moet worden geleverd. Hiervoor geldt hetzelfde principe : de vervuiler betaalt, hoewel meststoffen per definitie niet als vervuilend kunnen worden bestempeld.

De landbouwsector zal dus in 1991 zijn deel moeten doen. Dit is tegelijkertijd een antwoord aan de heer Capoen, die vreest dat men zou terugkomen op de engagementen die werden genomen in de Vlaamse Raad.

Het mestdecreet moet wel degelijk worden toegepast vanaf 1991, vanzelfsprekend met dien verstande dat rekening moet worden gehouden met de gevolgen ervan op het terrein zelf. Wanneer 60 à 70.000 bedrijven bij de oplossing van een probleem betrokken zijn dan zullen er weerstanden zijn, hoe goed de zaak ook is voorbereid. Er zullen allicht moeilijkheden zich voordoen die niet konden worden voorzien. Bijsturing zal dus alleszins nodig zijn evenals het nodige overleg.

U hebt een aantal vragen gesteld over de manier waarop wij de zaken zullen aanpakken. Ik overloop even uw vragen ; ze verschillen enigszins van wat in de beknopte synthese werd meegedeeld. Ik zal de volgorde respecteren waarin u uw vragen hebt gesteld.

Ten eerste, enkele woorden over de aangiften zelf. U hebt gezegd dat het hier gaat om een administratieve rompslomp, een administratieve puinhoop en dat er bijkomend personeel moet worden aangesteld om de aangiften te verwerken. Volgens de gegevens die ik ontvang van de Mestbank, die inderdaad deze opdracht heeft in de Vlaamse Landmaatschappij, is zij erin geslaagd in een periode van twee maanden alle aspecten operationeel te maken. De aangifteformulieren werden verstuurd vanaf 15 maart 1991 ; alle formulieren in verband met de burenenregeling, invoer, transport, enzovoort, werden door de Mestbank ter beschikking gesteld van de belanghebbenden.

De voorlichting werd terdege en zeer intensief verwezenlijkt, ook en vooral naar de landbouworganisaties. Er was een permanentie met twee personeelsleden die alle informatie kon verstrekken. Ook de inventarisatie en de transportregeling kunnen als operationeel worden beschouwd. Ik vind het een belangrijke prestatie van de Mestbank om dit alles in die korte tijd te hebben gerealiseerd.

Nog in verband met het operationeel maken, zegt u voortdurend dat er alternatieven zijn.

Wil men de gecontroleerde bemesting uitvoerbaar maken zijn er twee

belangrijke gegevens nodig. Enerzijds moet men weten hoeveel bedrijven er zijn, waar zij gelegen zijn en hoeveel dieren op deze bedrijven mest produceren. Deze gegevens moeten ter beschikking worden gesteld. Daarvoor moet men ze uiteraard eerst opvragen zodat men dus niet ontsnapt aan dat element. Anderzijds moet men weten waar het mest naartoe gaat, met andere woorden welke gronden ter beschikking zijn, waar de meststoffen kunnen worden verspreid en binnen welke periode dit kan gebeuren. Ook dat zijn belangrijke gegevens. Samengevat moet men dus gegevens opvragen in verband met de grond, de bodem en de hoeveelheid geproduceerd mest om de verontreiniging te voorkomen. Wat ook zeer belangrijk is, is te weten met welke middelen het mest wordt verspreid en op welke wijze het wordt vervoerd : zijn het de vervoerders die het transport zelf organiseren of gebeurt het via een transportbedrijf. Ook deze gegevens moeten bekend zijn. De manier waarop de zaken worden aangepakt is echter bijkomstig. Vanaf het ogenblik dat alles controleerbaar wordt georganiseerd is elke formule aanvaardbaar. Dat heb ik tijdens de commissievergaderingen vaak herhaald.

Mijnheer Denys, in verband met de mestheffingen spreekt u over een basisheffing en een afzetheffing. U beweert dat de basisheffing op geen enkele wederdienst is gebaseerd. Ik betwist dat. Degene die een overschot heeft en die daarvoor zelf een oplossing vindt moet het signaleren aan de Mestbank. De Mestbank moet een aantal initiatieven nemen, ook aangaande de controle en het beheer van de afzet van dat overschot, ook indien het om een eigen regeling gaat. Wat dat betreft is de basisheffing dus op een wederdienst gebaseerd. Hierover had een overleg plaats tussen het kabinet van Staatssecretaris De Keersmaeker en mijn diensten.

Ik betwist niet dat de afzetheffing op een wederdienst is gebaseerd. De heer Denys zei zelf dat het een retributie is. Volgens mij moet ook hier het principe, de vervuiler betaalt, van toepassing zijn, met andere woorden,

T. Kelchtermans

de globale kost van de afzetting moet kunnen worden gedragen door de bijdragen die door de verplaatsing van het overschot wordt bekomen.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, heeft u, samen met uw collega De Keersmaeker ook het landbouw-economisch aspect van de zaak bestudeerd ? Ik blijf van oordeel — net zoals de Raad van State — dat het om een belasting gaat. De financieringswet stipuleert duidelijk dat de invoering van een eigen belastingvorm in het kader van de economische en monetaire unie ter bescherming van de concurrentiepositie perfect mogelijk is, maar na overleg moet gebeuren. Heeft u het landbouw-economisch aspect van de basisheffing besproken en overlegd met uw collega De Keersmaeker en met uw collega's van het Waalse Gewest ?

Minister T. Kelchtermans : De heer De Keersmaeker en ikzelf bespraken samen het mestdecreet, zowel wat de invoering als de inhoud ervan betreft. Ik meen dat ik hiermee antwoordt op uw vraag. Wil u daar meer uit afleiden, dan mag u dat gerust doen. Het ging om een overleg zoals vaak wordt gevoerd over thema's die te maken hebben met landbouw. Ik bekeek de zaak vanuit ecologische invalshoek en de heer De Keersmaeker vanuit landbouw-economische invalshoek.

De heer J. Cuyvers : Mijnheer de Minister, quid met de verhoging van 400 frank per ton waarvan sprake tijdens de begrotingsbespreking ?

Minister T. Kelchtermans : Het gaat hier om een autonome bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. Mijnheer Cuyvers, u zou de wettelijke regeling over de instellingen moeten lezen. Daarover heb ik nu geen consultatie te houden.

Een volgend punt is : wat is de totale kostprijs van de Vlaamse Landmaatschappij Mestbank ? Deze vraag werd niet rechtstreeks gesteld, maar ik haal ze aan omdat het een onderdeel uitmaakt van de factuur die men moet presenteren. De bijkomende personeelskosten ramen wij op ongeveer 60 miljoen

De heer Cuyvers stelde een aantal vragen aangaande de nieuwe benadering die wij hebben voorgesteld, maar die nog niet werd beslist en in het middelendecreet ongetwijfeld nog aan bod zal komen. Het betreft de afzetting die normaal in 1992 zou worden gegeven op basis van de gegevens van de overschotten in 1991.

Wij hebben geconstateerd dat de landbouwer eerst wenste te weten welke de effectieve kostprijs zou zijn. Alvorens een beslissing te nemen wil hij weten hoe hoog de factuur zal oplopen die hem wordt aangeboden. Met het antwoord dat de Mestbank hem tot dan toe verstrekte neemt hij geen vrede. Daardoor werd de invoering van de overschottenregeling bemoeilijkt. Vandaar dat ik na overleg met de sector heb voorgesteld om dit jaar reeds de 400 frank per ton ongenueanceerd in te voeren, precies om duidelijke gegevens ter beschikking te stellen van de landbouwers. Wanneer zij overschotten hebben en die aanbieden aan de Mestbank zal die prijs worden aangerekend. Op die manier kunnen zij zelf de rekening maken. Zij kunnen zelf een oplossing zoeken in de afstandsregeling, kleine of lange afstandsregeling, ofwel hun mest aanbieden aan de Mestbank. Van de zijde van de Mestbank werd mij meegedeeld dat zij nooit heeft gesteld dat zij geen mest zal aanvaarden. Integendeel, deze regeling houdt in dat zij het mest zal aanvaarden en daarvoor een regeling zal uitwerken.

De heer A. Denys : Als men bij VLM mest wil aanbieden, dan aanvaarden zij dat niet. Zij kunnen dat blijkbaar niet aanvaarden.

Minister T. Kelchtermans : Haar opdracht bestaat erin dit te aanvaarden. Vandaar de regeling die wij voorstaan.

In verband met de uitrijbeperkingen heeft u terecht een aantal zaken aangehaald. U zegt dat dit hals over kop is tot stand gekomen. Een eerste ontwerp-mestdecreet werd in de toenmalige Vlaamse Executieve ingeleid. In 1989 werd het na een opmerking van de Raad van State volledig herwerkt. In 1990 werd het

gebruikt voor overleg met de sector. In de Commissie werd het decreet uitvoerig besproken, zelfs na hearings. Het werd herhaaldelijk bijgestuurd. Wij hebben altijd gezegd dat het veel beter is dat de 60 à 70.000 landbouwbedrijven met enige goodwill deze regeling bijtreden dan wel deze eenzijdig op te leggen. Om die reden hebben wij trouwens de tijd genomen om die regeling in te voeren. Ik constateer nu dat het gevoerde overleg uiteindelijk niet kan voorkomen dat er nog weerstand blijft bestaan. Ik weet echter dat er vanwege de sector een engagement is om voor deze regeling hun verantwoordelijkheid op te nemen. Vandaar dat ik er op sta dat zij daartoe nu overgaan.

U hebt gezegd dat het om een monopolie gaat en het beter ware geweest de particuliere sector hierbij te betrekken. Ik herhaal dat iedere formule die het geheel van de overschotten oplost, niet alleen op het vlak van de controle, maar die ook het geheel beheerbaar maakte bespreekbaar was. Een samenwerking met de coöperatieve mestbank is dus niet uitgesloten, ook dat hebben wij gezegd tijdens de voorbereiding van het decreet.

U vraagt ook waarom die opdracht niet uitsluitend wordt gegeven aan de loonwerkers. Ook de loonwerker speelt in deze regeling een zeer belangrijke rol, weliswaar onder het systeem van de controle. Het geheel moet als het ware vanuit één visie worden gecoördineerd — vandaar het monopolie — met inzet van derden. Vandaar dat de loonwerker ook een aantal voorstellen krijgt waarin deze samenwerking kan worden georganiseerd. Zij hebben hiervoor de nodige formulieren ontvangen.

De heer A. Denys : U wilt het systeem in de hand houden in plaats van het gewoon over te laten aan de loonwerkers zoals ik heb voorgesteld.

Minister T. Kelchtermans : De loonwerkers zullen het morgen ook mogen doen.

De heer A. Denys : U wilt niet dat het verloopt volgens het normale principe van vraag en aanbod ; u wilt het zelf organiseren en dat is het ver-

Denys

schil tussen uw standpunt en het onze.

De heer J. Van Looy : Het moet controleerbaar zijn.

De heer A. Denys : Daarmee ben ik het eens, maar het probleem voor de administratie is dat het moet gebeuren in coördinatie, met een dure afstandsregeling, zoals het is voorzien. De boeren hebben een natuurlijk wantrouwen tegenover contracten van de overheid, laat hen handelen en verhandelen zoals zij dat wensen.

De heer J. Van Looy : Dat kunnen zij vandaag toch, alleen moet het formulier worden ingevuld opdat alles controleerbaar zou zijn. Ik begrijp niet wat u bedoelt, wat kan een loonwerker vandaag niet doen ? Hij kan mest kopen en verhandelen ; op dit vlak is er geen enkel probleem. Ik weet niet wat de coöperatieve mestbank waarover u spreekt door dit decreet niet kan doen.

De heer A. Denys : De burenenregeling, de afstandsregeling lijkt mij overbodig. De controle heeft te maken met de mineralenbalans per bedrijf. Er moeten door de overheid geen contracten worden opgelegd. Het is een verre-afstands-contract, wat wantrouwen creëert bij de landbouwers.

De heer J. Van Looy : Mijnheer Denys, u weet niet wat er in de praktijk gebeurt.

De heer A. Denys : U haalt steeds hetzelfde argument aan, alleen de Boerenbond is op de hoogte, de anderen weten hierover niets.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Denys, ik stel vast dat als het wat concreter wordt, u de vraag ontwijkt ; als het concreet wordt moet de controle ook worden georganiseerd. Het verleden heeft voldoende aangetoond dat het geen zin heeft een norm te stellen zonder effectieve controle. De voorgestelde regeling is hierop gebaseerd. Het is geen overheidsbemoeyenis tot in het oneindige, het is gewoon de aangifte van het mest, de aangifte van de gronden en ervoor zorgen dat er een goede

coördinatie is tussen beide. De tussenliggende actoren zijn de loonwerkers en de landbouwer. Zij hebben een aantal instrumenten ter beschikking om het probleem op te lossen ; wanneer dit niet lukt kunnen zij zich richten tot de mestbank.

Collega Denys, u hebt ook vragen gesteld inzake de volgens u duistere juridische constructie en de samenstelling van de stuurgroep. Het besluit dat door mij werd getroffen met betrekking tot de samenstelling van de stuurgroep beantwoordt volledig aan de delegatiemogelijkheden zoals in de Executieve werd overeengekomen. Omwille van de hoogdringendheid heeft deze stuurgroep de opdracht gekregen onmiddellijk de nodige adviezen uit te brengen, enerzijds, over de lange afstandsregeling, anderzijds, over een aantal problemen die met normstelling te maken hebben. Ik vind de bestaande constructie volledig zinvol teneinde een aantal elementen in dit decreet niet alleen bestendig te evalueren maar ook suggesties te doen aan de Vlaamse Executieve om te gepasten tijde bepaalde zaken bij te sturen. Dit alles zal moeten worden beoordeeld na enige ervaring te hebben opgedaan.

Wat uw opmerkingen betreft, inzake de verzuiling van het mestdecreet . . .

De heer A. Denys : De Boerenbond verleent toch 24 uur op 24 een speciale service voor het invullen van de vereiste papieren.

Minister T. Kelchtermans : Dat is toch de rol van elke syndicale organisatie !

De heer A. Denys : Het is allemaal bij voorbaat georganiseerd.

Minister T. Kelchtermans : Door collega Capoen werden vragen gesteld die parallel liepen met wat hier werd gesteld. Ik apprecieer dat zijn fractie een loyale steun verwoordt voor de uitvoering van dit mestdecreet. Coördinatie is dus een essentieel gegeven. Het decreet maakt de mestverwerking mogelijk ; de heffingen bieden trouwens voor een gedeelte mogelijkheden tot het wetenschappelijk onderzoek. Wat wij dus ook stimuleren.

Wanneer er geen oplossing is, laat het decreet ook toe desnoods tot produktbeperking te komen. Dit is tegelijk een antwoord op een aantal onderdelen van de vragen van collega Cuyvers. Er is een goede timing bij de uitvoeringsbesluiten, die op het mestdecreet moeten volgen. Deze willen het familiale bedrijf voorrangsmogelijkheden geven en bijgevolg ook een rem zetten op de grootschalige bio-industrie, de integratoren inbegrepen. De verre afstandsregeling — momenteel geadviseerd binnen de stuurgroep van de mestbank die begeleidingsopdrachten uitvoert — is precies bedoeld om de kleine familiale bedrijven een afzet in de onmiddellijke omgeving te bezorgen.

U hebt de vraag gesteld naar de ecologische bemestingsnormen. Ik heb u gezegd dat in het decreet daarvoor een termijn van tien jaar is uitgeschreven. Dit zal door de stuurgroep worden begeleid. Indien het wetenschappelijk kan worden aangetoond dat het eerder kan, zal de stuurgroep de Vlaamse Executieve dit aldus kunnen adviseren.

Inzake de familiale bedrijven heb ik reeds geantwoord. Ik weet dat een belangrijk gedeelte van het aantal ingevulde formulieren vlot binnenloopt. Ter zake is er dus geen onmiddellijk probleem. Het is de eerste schok die de landbouw en de familiale bedrijven, die per definitie — u hebt het trouwens zelf gezegd — argwanend zijn ten aanzien van in te vullen formulieren, zeker indien er een aantal persoonlijke gegevens worden opgevraagd, heeft opgeschrikt. Ik heb trouwens aan de administratie van de mestbank gevraagd dat zij zich bij de afhandeling bij voorkeur zouden richten tot de grote bedrijven, waar het echte probleem ligt. Maar het is ook essentieel dat zij door de vele andere gegevens dit jaar tot een goede inventarisatie komen. Welnu, ik heb de indruk dat zich momenteel op dat vlak geen echte problemen stellen.

Het bedrag van 400 frank zal hier nog uitgebreid ter sprake komen wanneer wij het middelendecreet in de Vlaamse Raad zullen bespreken. Inderdaad, hierin is een decretale bepaling

T. Kelchtermans

opgenomen, omdat het ook afwijkt van wat in het programmadecreet, na de afzetheffing, is voorzien en ter vervanging komt van de afzetheffing, dit om de reden die ik straks heb aangehaald, met name duidelijkheid ten aanzien van de sector inzake de kostprijs.

Samenvattend kan worden gezegd dat het mestdecreet beantwoordt aan wat werd overeengekomen ter gelegenheid van de grote operatie waterzuivering, oppervlaktewaterverontreiniging, bodemverontreiniging.

Het mestdecreet werd in het verleden en bij herhaling door diverse partijen als zeer belangrijk beschouwd ; dit geldt ook voor de spoedige invoering ervan. Door de invoering, vanaf begin maart, zal de sector opnieuw een expansie kennen, weliswaar onder de voorwaarden gesteld in het vergunningenbeleid. Het VLAREM zal het vergunningsbeleid trouwens vanaf 1 september nog verscherpen ; er is een veel grotere verantwoordelijkheid voor de gemeenten en de provincies. Dit is in feite de uitvoering van de standpunten die hier in het verleden in de Vlaamse Raad werden ingenomen.

Het is mijn overtuiging dat, met de kinderziekten die iedere nieuwe regeling meebrengt, er binnen afzienbare tijd, een vlotte afhandeling van het hele dossier zal plaatsvinden. Wij zullen het u andermaal ter beoordeling voorstellen.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik meen te mogen stellen dat wij het op één punt met de Minister eens zijn, met name de doelstelling om een bepaald resultaat te bereiken. Ik kan tevens stellen dat wij ongeveer akkoord gaan met de door u voorgeschreven normen.

Wij verschillen echter grondig van mening over de wijze waarop u het aanpakt en zelfs over de filosofie. De Minister vertrekt immers van een planmatige filosofie, met name dat de landbouw haar aandeel moet leveren, dat de landbouw zoveel moet betalen. Dit is echter niet onze filosofie. Onze filosofie is : hoe kunnen wij resultaat bereiken ? Hoe kunnen wij

op de meest doeltreffende manier dit mestoverschot wegwerken. Het gaat dus niet om het aandeel van de landbouw ter zake, maar om het te bereiken resultaat.

Minister T. Kelchtermans : Wie betaalt de kostprijs voor het wegwerken ?

De heer A. Denys : Wij menen dat het wegwerken moet gebeuren aan een marktconforme prijs.

Minister T. Kelchtermans : Welke prijs is dat ?

De heer A. Denys : U zegt een eenheidsprijs van 400 frank. Als men spreekt over marktconforme prijzen betekent dit : laten verhandelen, kopen, verkopen, met de loonwerkers. Er zullen dan verschillende prijzen ontstaan. Degenen die de meeste mestoverschotten hebben, zullen het meest betalen. Dat is het grote onderscheid, en volgens ons de enige manier om op het terrein resultaat te bereiken.

Ik herhaal dat men in landbouwkringen bang is voor opgedrongen administratieve verplichtingen.

Wat wij hier meemaken zijn geen kinderziekten, maar wij hebben te maken met een doodgeboren kind.

In de motie van aanbeveling die wij zullen indienen stellen wij voor de betalingen op te schorten tot de Minister kan aantonen dat de mestoperatie efficiënt en doeltreffend kan werken.

De Voorzitter : De heer Verberckmoes heeft het woord.

De heer V. Verberckmoes : Mijnheer de Voorzitter, ik heb met genoegen van de Minister vernomen dat zijn mestdecreet steunt op het principe dat de vervuiler betaalt. Hierin kunnen wij hem allen steunen.

Als we nagaan hoe dit principe concreet wordt uitgewerkt moeten wij echter wel bedenkingen maken. Ik heb de Minister horen zeggen dat hij bij dit alles prioritair aandacht wil geven aan de familiale bedrijven. Dat is zeer goed. Als wij hem tegelijkertijd horen zeggen dat de bedrijven, die hun mestoverschotten verwerken en dus geen vervuiler zijn, ook moe-

ten betalen, dan kan ik niet meer volgen. Als reden voor deze aanslag wordt gesteld dat de overheid een tegenprestatie levert, vermits zij ook bij deze bedrijven een controle dient uit te oefenen.

Indien ik dit verkeerd zou begrepen hebben, zou ik graag hebben dat de Minister een rechtzetting geeft. Voor mij is dat een beetje van het goede teveel.

Wie is tenslotte een vervuiler ? Dat begrip steunt op normering. De normen van het mestdecreet zijn redelijk, maar in het decreet wordt ook bepaald dat zij zullen worden afgebouwd. Dat roept bedenkingen op. Als dat gebeurt zullen heel wat bedrijven kunstmatig als vervuiler worden bestempeld. Dat kan niet anders. Wij moeten dan ook het grootste voorbehoud maken voor deze tactiek. Het gevaar is niet denkbeeldig dat, ingevolge deze afbouw, omzeggens alle bedrijven als vervuiler zullen moeten betalen. Dat is in tegenpraak met het principe dat alleen de echte vervuilers betalen.

Dan is er de vraag in hoever de tuinbouw bij het mestdecreet moet worden betrokken. Daar kan weinig vervuiling worden vastgesteld. Als men ook deze bedrijven eenlijng bij het meststoffendecreet wil betrekken, gaat men nogmaals te ver.

In Benelux-verband hanteren wij het principe dat de bedrijven die oorzaak zijn van vervuiling, zelf moeten instaan voor de verwerking van hun overschotten of voor de betaling van vergoedingen aan de mestbanken. Wanneer men verder gaat dan dit principe, dan worden de kosten die de echte vervuilers moeten betalen gespreid over een groot aantal andere bedrijven die niet bij de vervuiling zijn betrokken. Dan treft men automatisch een groot aantal familiale bedrijven, die normaal niet zouden mogen worden aangesproken. Bovendien geeft men de echte vervuilers de mogelijkheid verder te gaan met vervuiling mits het storten van een bijdrage.

De Voorzitter : De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers : Mijnheer de Minister, ik stel vast dat u heeft toegegeven dat de exploitatiestop is

Cuyvers

weggevallen. Het probleem zal in de toekomst, vooral structureel, niet kleiner, maar wel groter worden. Naarmate de bemestingsnormen strenger worden — en wij zullen daarvoor vechten — gelet op de bodem en vooral omdat er nog meer varkens zullen zijn, zullen kleine familiale bedrijven onder druk komen te staan. Ik veronderstel trouwens dat er nog een ernstige discussie zal worden gevoerd over de opgelegde 400 frank, wat in het kader van de bespreking van uw begrotingsaanpassing kan gebeuren.

Motie van aanbeveling

De Voorzitter : Door de heer Denys werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende Openbare Vergadering moeten uitspreken.

Motie van aanbeveling

De Voorzitter : Door de heer Cuyvers werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende Openbare Vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Ansoms tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit betreffende het decreet van 21 maart 1990 houdende oprichting van een Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Ansoms tot de heer Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, en de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit betreffende het decreet van 21 maart 1990 houdende oprichting van een Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde.

De heer Ansoms heeft het woord.

De heer J. Ansoms (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, op 21 maart 1990 keurde de Vlaamse Raad een voorstel van decreet goed tot oprichting van de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde. Het decreet beoogt hiermee de deskundigheid in Vlaanderen inzake de verkeers- en vervoersproblematiek te verhogen. De Stichting moet immers instaan voor de opleiding, de bijscholing en de permanente vorming van verkeersdeskundigen in Vlaanderen, met betrekking tot de vier fundamentele aspecten van het mobiliteitsprobleem, met name de bereikbaarheid der bestemmingen, de verkeersveiligheid, de leefbaarheid van de woonkernen en de milieuproblemen veroorzaakt door het verkeer.

Tot onze ontgoocheling moeten wij vaststellen dat het decreet meer dan een jaar na de goedkeuring nog altijd niet werd uitgevoerd.

Verre van ons te beweren dat dit decreet het mobiliteitsvraagstuk in Vlaanderen zal oplossen, is het wel onze overtuiging dat de Stichting een belangrijke bijdrage kan leveren.

Wat moet een lid van de Vlaamse Raad denken wanneer wordt vastgesteld dat na een jaar een eenvoudig uitvoeringsbesluit, dat misschien op een half uurtje is geschreven, nog niet werd getroffen ?

In de eerste plaats dat de verantwoordelijke Gemeenschapsministers weinig of niet zijn geïnteresseerd in de problematiek, die door het decreet wordt opgelost. Dit geldt a fortiori voor de Gemeenschapsminister die verantwoordelijk is voor openbare werken en voor het stads- en

streekvervoer. Hij heeft zelf kunnen vaststellen, bij het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen, hoe noodzakelijk het is de nodige deskundigheid in Vlaanderen voorhanden te hebben. Is het niet zo dat hij zich tot het buitenland heeft gewend om dit Verkeers- en Vervoersplan op te stellen ? Ingeval wij in Vlaanderen een echt mobiliteitsplan willen uitwerken zal er nog heel wat deskundigheid aan te pas komen.

Ten tweede, samen met andere collega's hebben wij de indruk dat er vanuit de Executieve weinig belangstelling is voor initiatieven die uitgaan van de Vlaamse Raad. Wij zouden voorbeelden kunnen citeren van collega's die ooit een decreet tot een goed einde hebben willen brengen. Ter zake verwijs ik naar het bekend en berucht voorstel van decreet van collega Jos De Seranno over het sociaal grondfonds, dat al die jaren nog altijd wacht op uitvoering. Zoals andere collega's heb ik de indruk dat de Executieve minder enthousiast is wanneer zij voor voorstellen van decreet, uitgaande van leden van de Vlaamse Raad, uitvoeringsbesluiten dient te treffen.

Ten derde stellen wij tot onze droefenis vast dat de Ministers er door hun houding voortreffelijk in geslaagd zijn de in de VZW Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde aanwezige dynamiek af te remmen, ja zelfs volledig teniet te doen.

Minister Sauwens schreef in de begroting 1990 een totaal bedrag van 3 miljoen frank aan subsidies in. Het besluit tot uitbetaling werd eind november door de Minister ondertekend. Tot voor enkele dagen heeft de Stichting echter nog niets van dat bedrag ontvangen, niettegenstaande daartoe herhaaldelijk op het kabinet werd aangedrongen, maar waarop steevast werd geantwoord dat de zaak in orde was.

Minister Coens heeft, voor de periode oktober 1990 tot 31 december 1990, een kortlopend contract met de Stichting gesloten als overbrugging. Tijdens deze periode zouden de uitvoeringsbesluiten worden uitgevaardigd. Jammer genoeg moet de V.Z.W. nog altijd wachten op het voorschot

Ansoms

dat eigenlijk in december diende te worden uitbetaald.

Aangezien het uitvoeringsbesluit altijd maar uitbleef, vroeg de Stichting aan de Minister om haar activiteiten voor 1991 te mogen voortzetten met de op de begroting 1991 voor de decretaal erkende Stichting ingeschreven middelen. Deze vraag werd schriftelijk aan de Minister bezorgd opdat de Stichting schriftelijk antwoord zou ontvangen. Ook op deze brief kreeg zij geen antwoord.

Het tijdens de voorbije twee jaar aan de KU Leuven georganiseerde post-graduaat zou, volgens afspraak, verhuizen naar de RUG. Door het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten zal dat waarschijnlijk niet kunnen doorgaan.

De Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde heeft de afgelopen jaren met zeer beperkte middelen, maar met groot enthousiasme, voortreffelijk werk verricht. Ik verwijs naar de verschillende bijscholingsinitiatieven en belangrijke rapporten over bijvoorbeeld carpooling in Vlaanderen of de mobiliteitsproblematiek van bejaarden. De Vlaamse Raad heeft dan ook vorig jaar beslist om dit interessant initiatief decretaal te onderbouwen zodat het tot bloei kon komen. Welnu, een jaar na de goedkeuring van het decreet, stellen wij vast dat de Executieve voor dit initiatief weinig belangstelling toont. Als indiener van dit decreet, kan de CVP-fractie uiteraard niet akkoord gaan met deze gang van zaken. Vandaar dat ik graag antwoord krijg op de volgende vier vragen.

Ten eerste, hoe kan men in godsnaam verklaren dat een eenvoudig uitvoeringsbesluit zo lang kan uitblijven ?

Ten tweede, veel belangrijker uiteraard is de vraag wanneer nu dit uitvoeringsbesluit zal worden genomen en gepubliceerd. Wanneer zal het ingaan.

Ten derde, welke garanties kunnen door de Gemeenschapsminister worden geboden opdat de oorspronkelijk

ke bedoeling van het decreet wordt gerespecteerd ? Immers, klaarblijkelijk leven er in bepaalde kringen nog steeds misverstanden over de taken van de Stichting. Het lag niet in de bedoeling een instituut voor verkeersopvoeding op te richten. De Stichting moet allereerst deskundigen opleiden die, met kennis van zaken, het mobiliteitsprobleem kunnen aanpakken op gemeentelijk, intercommunaal, provinciaal, gewestelijk en zo mogelijk internationaal niveau. De mobiliteitseducatie in al haar aspecten — verkeersopvoeding is daar slechts een klein onderdeel van — vormt een aspect van de verkeerskunde.

Ten vierde, is de Minister bereid om in de toekomst de Stichting verder uit te bouwen zodat zij een rol van betekenis kan spelen in de oplossing van de complexe verkeers- en vervoersproblematiek die in Vlaanderen in de toekomst monsterachtige afmetingen dreigt aan te nemen ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik zal hier ook antwoorden namens Minister Coens die het zeer jammer vindt dat hij hier niet kon aanwezig zijn.

Inzake de medewerking weet u dat ik volledig medewerking heb verleend aan de behandeling en de realisatie van het voorstel van decreet. Ik heb het initiatief van het Parlement gerespecteerd hoewel het uit een vorige periode dateerde. Vooral vanuit de bevoegdheidsvorming heb ik een aanknopingspunt gevonden om in de Raad dit initiatief gestalte te geven. De nieuwe bevoegdheden, Openbare Werken en Verkeer, zijn er in tweede instantie bijgekomen.

Het decreet voorziet enerzijds in vrij algemeen geformuleerde doelstellingen en anderzijds wordt een zeer uitgebreide opsomming van allerhande te betrekken instanties aangegeven. Gezien de bekommernis om te komen tot een zo evenwichtig mogelijke samenstelling van de algemene vergadering in het kader van de geformuleerde doelstellingen was grondig overleg noodzakelijk.

Bij de huidige Stichting zijn zeer veel verschillende invalshoeken vertegenwoordigd. Overleg met de betrokkenen nam heel wat tijd in beslag en tevens diende de taakverdeling tussen de bevoegdheid Onderwijs en deze van Openbare Werken en Verkeer nog te gebeuren.

Thans zijn de besprekingen afgerond en de nodige formaliteiten vervuld. Zeer recent, op 26 april 1991, werd een gunstig advies van de Inspectie van Financiën bekomen zodat het dossier op 8 mei of op 15 mei 1991 aan de Vlaamse Executieve zal worden voorgelegd.

Ik wil er collega Ansoms aan herinneren dat in het voorstel van decreet, zoals het destijds aan de Vlaamse Executieve werd voorgelegd, de nadruk volledig op de verkeersopvoeding lag en bijgevolg ook uitsluitend ressorteerde onder de bevoegdheid van Onderwijs. De Vlaamse Executieve heeft van zijn kant meer nadruk gelegd op de permanente vorming, bijscholing en coördinatie van de opleiding inzake verkeerskunde, zoals deze door de vroegere V.Z.W., werd ter harte genomen. Ook het stimuleren van het wetenschappelijk onderzoek en de adviestaak aan de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve werden meer beklemtoond. Ik meen dat hierover geen misverstand kan bestaan. Ook in het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen wordt beklemtoond dat een belangrijke taak van de Stichting Verkeerskunde erin bestaat om in Vlaanderen de deskundigheid inzake het mobiliteitsgebeuren te mobiliseren en te bundelen.

Op basis van het huidig voorstel van samenstelling ben ik ervan overtuigd dat de Stichting de rol zal kunnen spelen die in het decreet is geformuleerd en door beide bevoegde Ministers wordt gewenst. Tenslotte is hiervoor nog de verdere nominatieve invulling van belang. De reële betekenis van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde stoelt immers op de persoonlijke ervaring, de inzet en de bereidheid tot samenwerking van degenen die voorgedragen worden voor de algemene vergadering in het algemeen en voor de Raad van Bestuur in het bijzonder.

Sauwens

De heer Ansoms heeft ook nog een aantal bedenkingen geformuleerd over de betaling van de toegezegde toelagen. Zoals u weet zijn wij daarvoor afhankelijk van het visum van het Rekenhof. Er zijn een aantal opmerkingen van het Rekenhof geweest. 1 miljoen is momenteel geordonnanceerd ten behoeve van de v.z.w. In een nota van 23 april 1991 schrijft het Rekenhof dat het besluit tot betoelaging onvoldoende de aard, de omvang en de modaliteiten van de toelage vermeldt. Het Hof dringt erop aan dat het gebruik van toelagen zou verantwoord worden aan de hand van facturen, onkostenstaten en loonstaten en dat wordt aangetoond dat ze dienen voor doeleinden opgesomd in het besluit. Het Rekenhof maakt zich ook zorgen over het dubbel gebruik van toelagen ten laste van sectie 35, onderwijs en vorming van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Het is de tweeledigheid zowel bij de totstandkoming van het uitvoeringsbesluit als bij de uitbetaling van de toegezegde toelagen die voor moeilijkheden en vertraging heeft gezorgd.

Ik ben het met de heer Ansoms eens dat de uitvoeringsbesluiten zo vlug mogelijk moeten worden uitgevaardigd. Dat zal, hoop ik, volgende week woensdag 8 mei gebeuren. Ik ben ervan overtuigd dat de Vlaamse Stichting Verkeerskunde die het resultaat is van samenwerking in de Vlaamse Raad, ook via de uitvoeringsbesluiten een belangrijk structureel instrument zal worden in de beheersing van de mobiliteit in onze Vlaamse samenleving.

De Voorzitter : De heer Ansoms heeft het woord.

De heer J. Ansoms : Mijnheer de Voorzitter, ik heb met genoegen gehoord dat het uitvoeringsbesluit hoogstwaarschijnlijk op 8 mei in de Executieve zal worden behandeld. Mocht de aankondiging van onze interpellatie daartoe bijgedragen hebben, dan is dit op zichzelf reeds een succes.

Ik blijf het evenwel betreuren dat de Stichting, die zeer goed werk heeft geleverd gedurende de afgelopen twee jaar, door het uitblijven van subsidies de adem is afgesneden, met alle gevolgen vandien. Ik hoop dat

door de kabinetten en de administraties voldoende zorgvuldig zal worden opgetreden, zodat het Rekenhof een visum kan geven en de nodige subsidies kunnen worden uitbetaald.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende Openbare Vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.43 uur.*
